

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

อ.พ. ๕ / ๒๕๔๒ สมัยประชุมสามัญทั่วไป

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.

(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.

(นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.

(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวที่ตัดจากหนังสือพิมพ์ และ/หรือ สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น ประกอบการพิจารณาแก่สมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป

เอกสารประกอบการพิจารณานี้ ส่วนบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้จัดทำ การนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างที่มากำกับไว้ด้วย

หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อส่วนบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา หมายเลขโทรศัพท์ 2441319 ถึง 2441321 โทรสาร 2441322

ส่วนบริการวิชาการ
หอสมุดรัฐสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ฝ่ายบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โทร. 244-1318-21 โทร. 244-1322

สารบัญ

	หน้า
1. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	2
3. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)	3
4. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)	4
5. สรุปสาระสำคัญ	5
6. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี, นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ, นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ, พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)	24
7. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	66
8. สาระสำคัญ	67
9. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	69

	หน้า
10. สารสำคัญ	69
11. ประเด็นปัญหาและหลักการสำคัญเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐ	75
12. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540	79
13. บทความเรื่อง ป.ป.ป. กับ ป.ป.ป. แห่งชาติ	84
14. บทวิเคราะห์จากสื่อมวลชน	94

ดวงรัตน์ เล้าหัดถพงษ์ภูริ
พิศณุ พลพีชน์
พุทธชาติ แสงอรุณ
ชงคา สุวรรณมณี

นิพัทธ์ สระฉันทพงษ์
คม แสงแก้ว
นวิรัตน์ นพคุณ
จงเดือน วนะสุข

ผู้รับผิดชอบ

มัลลิกา สมบัติศิริ
อุไร ธรรมเพชร
กมลพรรณ หล้าโลก

อัจฉรา ชุมเหล็ก
สุเทพ น้อยนารถ
รัชณี ปัญญา

ผู้บันทึกข้อมูล

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เหตุผล

โดยที่มาตรา 301 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ใต้สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจในกรณีที่มีการร้องขอให้ถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับสูงออกจากตำแหน่ง หรือดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ โดยมาตรา 329 บัญญัติให้ตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมาตรา 331 บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นการร้ายวผิดปกติ และการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งหลักเกณฑ์

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.
(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

สมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 329 ได้บัญญัติให้มีการตรา
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่
ประกาศใช้
รัฐธรรมนูญนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.

(นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เหตุผล

โดยที่มาตรา 331 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติให้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้น

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.

(พลตำรวจโทวิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

สมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 297 และมาตรา 302 ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญรวมทั้งการกำหนดผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงที่จะต้องถูกถอดถอนจากตำแหน่ง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับต่อไป

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ... มีการเสนอเข้ามาทั้งหมด 4 ร่าง ได้แก่

1. คณะรัฐมนตรี	เป็นผู้เสนอ
2. นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ	เป็นผู้เสนอ
3. นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	เป็นผู้เสนอ
4. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	เป็นผู้เสนอ

ซึ่งมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. โครงสร้างของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 7), นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 6) กำหนดไว้เหมือนกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 7) ที่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดังนี้

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน รวมทั้งหมด 9 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

2. ที่มาของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 8) กำหนดให้

- คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 18 คน เสนอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภาเลือกรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวให้เหลือ 9 คน และให้กรรมการ 9 คนดังกล่าวประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ส่วนร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 7), นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 7) กำหนดให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 297 วรรคสามและวรรคสี่

- "คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ" สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ สาขานิติศาสตร์ จำนวน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ สาขารัฐศาสตร์ จำนวน 6 คน เสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภาเลือกรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวให้เหลือ 9 คน และให้กรรมการ 9 คนดังกล่าวประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

3. วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 13), นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 8) กำหนดไว้เหมือนกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 7) ที่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดังนี้

- กรรมการ ป.ป.ช. มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

4. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 19) กำหนดให้

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา 19)

(1) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อวุฒิสภาตามหมวด 5 การถอดถอนจากตำแหน่ง

(2) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 6 การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(3) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(4) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 3 การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

(5) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

(6) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

(7) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

(8) เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการ ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรม

(9) ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์สุจริต

(10) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการ

(11) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม (1) - (4), (7), (11) เป็นไปตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา 301

ร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 9) กำหนดให้

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ(เหมือนกับร่างฯ ของ คณะรัฐมนตรี (1) - (4) , (7) , (11)) และเพิ่มหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการจ่ำรายผิดปกติกการทุจริตต่อหน้าที่การ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมต่อ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี ศาล คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(2) เสนอความเห็นต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี ศาล คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการ ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการจ่ำรายผิดปกติ การทุจริตต่อหน้าที่การกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(3) วางนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมและการตรวจสอบทรัพย์สิน

(4) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ร่างฯ ของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 9) กำหนดให้

- คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ในมาตรา 301 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เหมือนกับร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (1) - (4), (7), (11))

(2) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หรือตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ร่างฯ ของพลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ มาตรา 7) กำหนดไว้แตกต่างกับของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกชื่อย่อว่า "คณะกรรมการ ป.ป.ช." นอกจากมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ยื่นบัญชีรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(2) กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการรั่วไหลผิดปกติ การทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เสนอคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อดำเนินการให้มีการปฏิบัติ

(3) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาลและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการรั่วไหลผิดปกติ การทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(4) วางนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ การกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การตรวจสอบทรัพย์สิน และการกำกับการบริหารงานบุคคลและงานบริหารงานทั่วไปของสำนักงาน ป.ป.ช.

(5) ดำเนินการเพื่อเสริมสร้างทัศนคติ และค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป

(6) วางระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.

(7) วางระเบียบการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. คณะอนุกรรมการหรือบุคคลใด ๆ

(8) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของ พยานบุคคล พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดรวมทั้งการจัดจ้างและกำหนดค่าจ้าง ค่าธรรมเนียม บริการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยต้องอยู่ภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรเพื่อการนี้ และรายได้ของสำนักงาน ป.ป.ช.

(9) ให้คำแนะนำแก่บุคคลหรือคณะบุคคล ที่คณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้

5. การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 25), พลดำรงโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 13) เหมือนกัน ยกเว้น (5) กำหนดให้

- ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) สั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมา ให้ถ้อยคำหรือให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและ พระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่ แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(3) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการ วินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(4) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยงและค่าเดินทางของ พยานบุคคล และเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(5) วางระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา 28

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 26), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนาย ฤๅษฏ์ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 14) เหมือนกัน

- ในการดำเนินคดีอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ นี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือ พิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับและควบคุมตัวผู้ถูก กล่าวหาซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มูล เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 27), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายฤๅษฏ์ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 15) เหมือนกัน

- ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใด ๆ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือพิจารณาเรื่อง ดังกล่าว

6. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 30 - มาตรา 36), นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 13 - 23), นายอดิสร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 62 - 64), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายฤๅษฏ์ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 18 - 23) เหมือนกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา 291 - มาตรา 296 ดังนี้

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดง รายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศและทรัพย์สินที่มีได้อยู่ในความครอบครองของ ผู้อื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย

- ต้องยื่นบัญชีฯ ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่เป็นกรณเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (2) ในกรณีที่เป็นกรณพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจาก

ตำแหน่ง

(3) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (2) แล้วให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

- กรณีที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้น ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน

7. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 36), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 24) เหมือนกัน ดังนี้

- ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตร ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

- (1) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
- (2) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
- (3) กรรมการการเลือกตั้ง
- (4) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(5) กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(6) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(7) ประธานศาลฎีกา

(8) อัยการสูงสุด .

(9) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(10) ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่าง

อื่นในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 37), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนาย
ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 25) กำหนดให้

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนร่างฯ ของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 63)
กำหนดให้

- บุคคลดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และ
บุตร ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ

(1) ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด และ
อัยการสูงสุด

(2) กรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
และกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(3) ผู้พิพากษาหรือตุลาการตั้งแต่ระดับอธิบดีผู้พิพากษาหรือตุลาการหรือเทียบเท่า
ขึ้นไป

(4) ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่อื่นของ
รัฐซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานของรัฐนั้น

(5) ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
ในราชกิจจานุเบกษา

ร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 28), มาตรา 29, มาตรา 36

กำหนดให้

- เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่งเว้นแต่ทหารกองประจำการมีหน้าที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

- ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศหรือที่มีได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรของผู้ยื่นที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย

- ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นหรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าวแล้วแต่กรณีและผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในหน่วยงานของรัฐใด ๆ หรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งและให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

8. การไต่สวนข้อเท็จจริง

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 50 - มาตรา 52) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 38 - มาตรา 40) เหมือนกันให้

- ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหา นั้นตกไป ในการนี้ถ้าข้อกล่าวหา นั้นเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาหรือผู้เสียหายยื่นคำร้องเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการส่งรายงานไปยังประธานวุฒิสภาหรือแจ้งไปยังผู้เสียหายแล้วแต่กรณี โดยเร็ว

- ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล และข้อกล่าวหา นั้นเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมา หรือผู้เสียหายยื่นคำร้องเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหา นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมิได้จนกว่าวุฒิสภามีมติหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษา

- ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง

(1) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหา นั้นเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมา

(2) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร่ำรวยผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา 54 เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่น

(3) ศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญา หรือร่ำรวยผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด

(4) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร่ำรวยผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(5) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 50 - มาตรา 53) กำหนดให้

- การไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิแต่งตั้งทนายความเพื่อให้เข้าร่วมรับฟังการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาได้

- หากคณะกรรมการมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการแจ้งมติให้กับประธานวุฒิสภา ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่หากคณะกรรมการมีมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการ ส่วนกรณีความผิดคดีอาญา ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป

(2) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่น การดำเนินการทางวินัยให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจถอดถอนดำเนินการ ส่วนกรณีความผิดทางอาญาให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นต่อไป

(3) กรณีที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาหรือตุลาการในศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้น 8 ขึ้นไป พนักงานอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้น 7 ขึ้นไป ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ

อธิบดีกรมตำรวจ ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ในรัฐวิสาหกิจหรือองค์การตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการที่เป็นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น หน่วยงานธุรกิจของรัฐ เป็นเจ้าของ หน่วยงานอิสระ ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการถอดถอน ส่วนกรณีความผิดอาญาให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีต่อศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ

(4) กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนอกจาก (1) และ (2) หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งตาม (3) หรือบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีส่วนร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งตาม (1) ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย ส่วนความผิดทางวินัยให้ดำเนินการตาม (2), (3) แล้วแต่กรณี

(5) หากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีมูลความผิด แต่บุคคลอื่นมีมูลความผิดให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

9. การถอดถอนจากตำแหน่ง

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 55 - มาตรา 61), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายถวิลวดี ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 43 - มาตรา 50) เหมือนกัน ดังนี้

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งออกจากตำแหน่งได้

- สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งได้

- ในกรณีที่ประชาชนร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 54 ออกจากตำแหน่งนั้น ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบคน เพื่อดำเนินการจัดทำคำร้องและรับรองลายมือชื่อของประชาชนที่เข้าชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน

(2) ผู้เข้าชื่อต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

- การร้องขอให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา 55 และมาตรา 56 ต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อ อายุ ที่อยู่ ตำแหน่ง อาชีพ หมายเลขประจำตัวประชาชน และลงลายมือชื่อของผู้ร้องขอโดยระบุวัน เดือน ปี ที่ลงลายมือชื่อให้ชัดเจน และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งอย่างชัดเจน ต้องระบุพยานหลักฐานตามสมควร และให้ยื่นคำร้องขอดังกล่าวต่อประธานวุฒิสภาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เริ่มต้นรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอ และให้นำมาใช้ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 54 ออกจากตำแหน่ง หรือในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภาร้องขอให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่ง

- เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาที่มาจากการเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งมีมูล และได้รายงานไปยังประธานวุฒิสภาแล้ว ให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณามีมติโดยเร็ว

- ผู้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ออกจากราชการนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนและให้ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองหรือในหน่วยงานของรัฐหรือในการรับราชการเป็นเวลาห้าปี มติของวุฒิสภาให้เป็นที่สุดจะมีการร้องขอให้ถอดถอนบุคคลดังกล่าวโดยอาศัยเหตุเดียวกันมิได้ และให้ประธานวุฒิสภาแจ้งมติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง เลขาธิการคณะรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

- ร่างฯ ของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 34 - มาตรา 37) กำหนดให้

- ในการพิจารณาข้อกล่าวหาจะต้องให้โอกาสผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐาน

- ในกรณีที่คณะกรรมการได้ตรวจสอบคำร้องแล้วเห็นว่ามีมูลและมีคำสั่งว่าคำร้องมีมูลตามข้อกล่าวหาแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและรัฐสภาทราบ ผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งต่อไปไม่ได้จนกว่าวุฒิสภามีมติ

- ให้คณะกรรมการจัดส่งสำเนาการไต่สวนให้ประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตามมาตรา 306 และมาตรา 307 (พิจารณาถอดถอน) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 63 - มาตรา 64) กำหนดให้

- เมื่อได้รับรายงานแล้วให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

- เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้วให้ประธานวุฒิสภาแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

10. การดำเนินคดีอาญา

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 66) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายถวิลวดี ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 55) เหมือนกันดังนี้

- ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป

ร่างฯ ของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 60) กำหนดให้

- เมื่อคณะกรรมการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและจัดทำสรุปสำนวนเสร็จเรียบร้อย ถ้าเห็นว่าคดีไม่มีมูลให้จำหน่ายคดี แต่ถ้าเห็นว่าคดีมีมูลได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งฟ้องผู้กล่าวหาให้แจ้งพนักงานตำรวจเพื่อดำเนินการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ร่างฯ ของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ (มาตรา 65 -มาตรา 66)กำหนดให้

- เมื่ออัยการสูงสุดได้รับเรื่องจากประธานกรรมการให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในเก้าสิบวัน หากไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดถือว่าอัยการสูงสุดไม่เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญต่อไป

- เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พัฒนาพิพากษาแล้วให้ประธานศาลฎีกาส่งสำเนาคำพิพากษาและรายละเอียดแห่งกระบวนการพัฒนาให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันพิพากษา

11. การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 73), พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายถวิลวดี ประเสริฐสุวรรณ (มาตรา 62) เหมือนกันดังนี้

- ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

(2) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมตั้งแต่ชั้น 8 ขึ้นไป ตุลาการศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร พนักงานอัยการตั้งแต่ชั้น 7 ขึ้นไป หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

(3) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

(4) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานกรรมการตุลาการหรือประธานกรรมการอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณี

กรณีตาม (1) และ (2) เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วเห็นว่า รายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ร่างฯ ของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (มาตรา 54) กำหนดให้

- ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรั่วรัยผิดปกติก่อนที่ผู้ผู้นั้นจะถูกถอดถอนจากตำแหน่งหรือถูกลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตามให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการต่อไป โดยต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีพฤติการณ์รั่วรัยผิดปกติกี่ให้ชัดเจน ให้พนักงาน

อัยการที่ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือศาลแพ่งเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

12. การตรวจสอบเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 81, มาตรา 84) กำหนดให้

- เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

- เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาได้ไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา 85

(2) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา 90

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ในส่วนที่ว่าด้วย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีผู้เสนอเข้ามา 3 ร่าง ดังนี้

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ (มาตรา 94 - มาตรา 114)

นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ (มาตรา 14 - มาตรา 27)

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ (มาตรา 83 - มาตรา 95)

ส่วนของนายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะนั้นไม่ได้บัญญัติไว้แต่ได้แยกไปเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. อีกฉบับหนึ่งแยกออกไปต่างหาก

13. โครงสร้างของสำนักงาน ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรียกโดยย่อว่า " สำนักงาน ป.ป.ช. " เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นกรม แต่ร่างฯ ของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เสนอให้ เป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการ

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินและการดำเนินการอื่นของสำนักงานโดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. และขอบเขตหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

- การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้ายการเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน

- การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

- การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

- การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย
- การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย
- การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงาน ป.ป.ช.
- การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.
- การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.
- การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการและการสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

แต่ร่างของนายอติสร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ในการกำกับดูแลสำนักงานให้ประธานคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกระเบียบเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานของบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นดังต่อไปนี้

- การจัดแบ่งส่วนงานและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นของเลขาธิการและพนักงานของสำนักงาน
- การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษ
- การบริหารและการจัดการการเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน
- การจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์อื่นใด

14. การดำรงตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีเลขาธิการ 1 คน โดยสำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. แต่ร่างของ

นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ให้เลขาธิการมาจากการคัดเลือกของ คณะกรรมการและได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของ สำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี และดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ร่างของ นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เสนอให้ดำรงตำแหน่ง 5 ปี และสามารถได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน ส่วนการพ้นจากตำแหน่งนอกจากพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระแล้วเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- ตาย
- พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- ลาออก
- มีพระราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา
- ถูกลงโทษทางวินัย ไล่ออก หรือปลดออก
- เป็นบุคคลล้มละลาย
- ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง
- เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อหากำไร

ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

15. อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของ คณะกรรมการ ตามที่คณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนด ดังนี้

- รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
- ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการ

และการเมือง

16. การกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของข้าราชการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับ แต่ร่างของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ กำหนดให้สำนักงานสนองบประมาณตามมติของคณะกรรมการ เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนของคณะกรรมการและสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

17. สิทธิประโยชน์ของข้าราชการ ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน แต่ร่างของนายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ไม่ได้กำหนดไว้

18. บทเฉพาะกาล ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ให้ข้าราชการและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนรวมทั้งเงินประจำตำแหน่งไม่ต่ำกว่าเดิม

ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) , (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ) , (นายอดิศร เพียงเกษ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)
 และ (พลตำรวจโทวีโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ) พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ) พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (พลตำรวจโท วีโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) พ.ศ.</p>
<p>1. โครงสร้างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีทั้งหมด จำนวน 9 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา (มาตรา 7) 2. วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา 13 ววรรคหนึ่ง) 3. ที่มาของกรรมการ ป.ป.ช. มาโดยคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้สรรหา</p>	<p>1. โครงสร้างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีจำนวนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (มาตรา 7) 2. วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ป.ป.ช. วาระการดำรงตำแหน่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (มาตรา 7) 3. ที่มาของกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (มาตรา 7)</p>	<p>1. โครงสร้างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีทั้งหมด จำนวน 9 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา (มาตรา 6) 2. วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา 8 ววรรคหนึ่ง) 3. ที่มาของกรรมการ ป.ป.ช. การสรรหาและการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามมาตรา 297 ววรรคสามและวรรคสี่ ของ</p>	<p>1. โครงสร้างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่บัญญัติไว้ 2. วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ป.ป.ช. ไม่บัญญัติไว้ 3. ที่มาของกรรมการ ป.ป.ช. ไม่บัญญัติไว้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน เสนอต่อบรรณานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภา เลือกรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตั้งกล่าวให้เหลือ 9 คน และให้กรรมการ 9 คน ดังกล่าว ประชุมและ เลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ (มาตรา 8)</p> <p>4. โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นส่วนราชการที่เป็น หน่วยงานอิสระ มีฐานะเป็นกรม (มาตรา 94) มี อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะ กรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา 95)</p> <p>5. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา 19)</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายบรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (มาตรา 7)</p> <p>4. โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานอิสระ มีฐานะ เป็นนิติบุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ ประธานคณะกรรมการ (มาตรา 14) มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ตามที่ คณะกรรมการกำหนด (มาตรา 15)</p> <p>5. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา 9)</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>4. โครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานอิสระ ตาม รัฐธรรมนูญมีฐานะเป็นการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (มาตรา 83) มี อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะ กรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา 84)</p> <p>5. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจากมีอำนาจ หน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ให้มี อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p>
--	--	---	--

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) ได้ส่วนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจและสรุปสำนวนการถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>(2) ได้ส่วนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจและสรุปสำนวนสูงสุดเพื่อป้องกันคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 6 การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(3) ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปฏิบัติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(4) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามหมวด 3 การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรงค์ทัด กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการร้ายผิดปฏิบัติราชการทุจริตต่อหน้าที่การกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและการกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมต่อ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี ศาล คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>(2) เสนอความเห็นต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาล คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ ต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการร้ายผิด ปฏิบัติการทุจริตต่อหน้าที่การกระทำ ความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการและการกระทำ ความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียยงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยงระ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ในมาตรา 301 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(2) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หรือตาม ที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายถิรวัช ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยว บัญชีรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินและผู้ ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p> <p>(2) กำหนดมาตรการ การป้องกันและปราบปรามการร้ายผิดปฏิบัติ การทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรม เสนอคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล และ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อดำเนินการ ให้มีการปฏิบัติ</p> <p>(3) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือ วางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการร้ายผิดปฏิบัติ การทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการและการกระทำ ความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p>
--	--	--	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(5) กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการ กำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน</p> <p>(6) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยชี้แจงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี</p> <p>(7) รายงานผลการตรวจสอบและผลการ ปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป</p> <p>(8) เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อเพิ่มการ ปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงสร้าง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวิชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p> <p>(3) วางนโยบายการป้องกันและปราบปราม การทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมและการตรวจสอบ ทรัพย์สิน</p> <p>(4) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(4) วางนโยบายการป้องกันและปราบปราม การทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ การกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรม การตรวจสอบทรัพย์สิน และ การกำกับการบริหารงานบุคคลและงานบริหาร งานทั่วไปของสำนักงาน ป.ป.ช</p> <p>(5) ดำเนินการเพื่อเสริมสร้างทัศนคติ และ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป</p> <p>(6) วางระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการ ปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>(7) วางระเบียบการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. คณะอนุกรรมการหรือบุคคลใด ๆ</p> <p>(8) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธี การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของพยาน บุคคล พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดรวมทั้ง การจัดจ้างและกำหนดค่าจ้าง ค่าธรรมเนียม</p>
--	--	---	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายบวรศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีระ สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>การของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(9) ดำเนินการเพื่อป้องกันกาทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและสำนึกเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต</p> <p>(10) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการประกอบรัฐธรรมนูญนับัญญัติ</p>	<p>บริการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยต้องอยู่ภายใต้เงินงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรเพื่อการนี้ และรายได้ของสำนักงาน</p> <p>ป.ป.ช.</p> <p>(9) ให้คำแนะนำแก่บุคคลหรือคณะบุคคล ที่คณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(10) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่ออัยการสูงสุด</p> <p>5 การถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>(11) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็น เพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 6 การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
			<p>(12) ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติ ธรรม (13) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่ จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามหมวด 3 การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน (14) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกาการกำหนด ตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (15) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่รัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายธีรวิทย์ สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพ็ญเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพ็ญระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี (16) รายงานผลการตรวจสอบและผลการ ปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา และวุฒิสภา ทุกปีและนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป</p> <p>(17) เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการ การตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการ บริหารราชการ หรือวางแผนโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระ ทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(18) ดำเนินการป้องกันกันการทุจริตและเสริม สร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริต</p>
--	--	--	--

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายบริษัฯ สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>6. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>6.1 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง (มาตรา 30 วรรคหนึ่ง) ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริง ในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายใน กำหนดเวลา ดังต่อไปนี้ (มาตรา 31)</p>	<p>6. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>6.1 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี และต้องยื่น ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ (มาตรา 16)</p>	<p>6. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>6.1 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน มาตรา 291 มาตรา 292 มาตรา 293 มาตรา 294 และมาตรา 295 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (มาตรา 62)</p>	<p>(19) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขานุการ</p> <p>(20) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ การดำเนินคดีในชั้นศาล ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>6. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>6.1 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มี อยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดออกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่งและพ้นจาก ตำแหน่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายวิชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(1) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง</p> <p>(2) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(3) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือตายก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันผู้ดำรงตำแหน่งตาย</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (2) แล้วให้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาที่หนึ่งปีด้วย</p>	<p>(1) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง</p> <p>(2) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(3) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือตายก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันผู้ดำรงตำแหน่งตาย</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (2) แล้วให้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาที่หนึ่งปีด้วย</p>	<p>ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้ รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศและทรัพย์สินที่มีได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย (มาตรา 18) และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง</p> <p>(2) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(3) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันผู้ดำรงตำแหน่งตาย</p>	<p>ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้ รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศและทรัพย์สินที่มีได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย (มาตรา 18) และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง</p> <p>(2) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(3) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันผู้ดำรงตำแหน่งตาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>กองมรดกได้โดยไม่ต้องอาศัยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่จะต้องยื่นตามปกติ (มาตรา 34)</p> <p>และในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการในศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (มาตรา 35 วรรคสอง)</p>	<p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดลงใจไม่ยื่นรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน หรือลงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญภายใน 15 วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยชี้ขาด (มาตรา 24)</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการรายงานผลการตรวจสอบ พร้อมทั้งส่งเอกสารทั้งหมดไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการในศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ตกเป็นของแผ่นดินหรือให้ชุดชี้ราคาทรัพย์สินนั้นแทนต่อไป (มาตรา 25 วรรคสอง)</p>		<p>ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (2) แล้วให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย (มาตรา 19)</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (มาตรา 23 วรรคสอง)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีรชา สุวรรณหัตถ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายถนัดฤดี ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>6.2 เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง ทุก สามปีอยู่ในตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (2) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด (3) กรรมการการเลือกตั้ง (4) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (5) กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (6) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (7) ประธานศาลฎีกา (8) อัยการสูงสุด (9) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง 	<p>6.2 เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่ง เว้นแต่ทหาร กองประจำการมีหน้าที่แสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน (ม. 28) โดยยื่นต่อส่วนราชการหรือ หน่วยงานต้นสังกัด ทั้งนี้ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีและต้อง ยื่นภายในกำหนดเวลาต่อไปนี้ (ม. 31)</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่น ภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (2) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง (3) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้ยื่นบัญชี ไปแล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือตายก่อน ยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือ ผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย 	<p>6.2 เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ (มาตรา 63)</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุดและอัยการสูงสุด (2) กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (3) ผู้พิพากษาหรือตุลาการตั้งแต่ระดับ อธิบดีผู้พิพากษาหรือตุลาการหรือเทียบเท่าขึ้นไป (4) ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดี หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่ง ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน ของรัฐนั้น 	<p>6.2 เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะ กรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง ทุก สามปีอยู่ในตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (2) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด (3) กรรมการการเลือกตั้ง (4) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (5) กรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ (6) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (7) ประธานศาลฎีกา (8) อัยการสูงสุด (9) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายประมศักดิ์ เพ็ญระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(10) ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นใน รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ</p> <p>การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อพ้นจากตำแหน่งบุคคลตาม (7) (8) (9) และ (10) ให้ยื่นเมื่อพ้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น (มาตรา 36)</p>	<p>ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากยกเว้น บัญชีตาม (2) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมา แล้วเป็นวาระหนึ่งปีด้วย</p> <p>ให้ต้นสังกัดรวบรวมบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินกับสำนักงาน ป.ป.ช. (มาตรา 33)</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้พ้นพ้นจากตำแหน่ง นับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่น หรือนับแต่วันที่ ตรวจพบว่ามีการกระทำดังกล่าว และผู้พ้นต้อง ทำมีให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในหน่วย</p>	<p>(5) ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้บุคคลดังกล่าวยื่นทุกกระยะสองปีนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้า หน้าที่ของรัฐผู้ยื่นได้ตามที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ ต้องดำเนินการก่อนที่ผู้ยื่นจะพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>ในการนี้อาจกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว แสดงรายละเอียดของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นได้ และ ถ้าปรากฏว่ามีพฤติการณ์ร้ายชัดผิดปกติให้คณะ กรรมการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราช บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>(10) ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ดำรง ตำแหน่งในทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นใน รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ (มาตรา 24)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายบรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p> <p>งานของรัฐใด ๆ หรือดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเวลา 5 ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง (มาตรา 36 วรรคหนึ่ง)</p> <p>ในการที่คัดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิมีตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. รายงานผลการตรวจสอบ พร้อมทั้งส่งเอกสารทั้งหมดไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีต่อศาลอาญาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน หรือให้ชดเชยราคาทรัพย์สินนั้นแทนต่อไป (มาตรา 38)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>7. การได้สวนข้อเท็จจริง</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้ ดังต่อไปนี้ (มาตรา 39)</p>	<p>7. การได้สวนข้อเท็จจริง</p> <p>7.1 หลักเกณฑ์และกระบวนการได้สวนข้อเท็จจริงเพื่อถอดถอนออกจากตำแหน่ง</p> <p>วุฒิสภานอกจากมีอำนาจถอดถอนบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว</p>	<p>7. การสอบสวนและดำเนินการเกี่ยวกับ การประพฤตินิยมขอบในตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p> <p>บุคคลย่อมมีสิทธิกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า กระทำความผิดฐานประพฤตินิยมขอบในตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการซึ่งจะต้องมีรายละเอียด ดังนี้ (มาตรา 39)</p>	<p>7. การได้สวนข้อเท็จจริง</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงตามบทบัญญัติในหมวดนี้ เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้ (มาตรา 27)</p> <p>(1) ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงเนื่อง จากได้มีการทำคำร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งตาม มาตรา 55</p> <p>(2) ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา 62</p> <p>(3) มีการกล่าวหาเรื่องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามมาตรา 68</p> <p>(4) มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา 70 หรือ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา 81</p> <p>(5) มีการกล่าวหาหรือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 77</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรินทร์ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ให้มีอำนาจถอดถอนผู้พิพากษาหรือตุลาการใน ศาลยุติธรรม ศาลปกครองหรือศาลทหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้น 8 ขึ้นไป หรือเทียบเท่า ขึ้นไป พนักงานอัยการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ชั้น 7 ขึ้นไปข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้า ส่วนราชการตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ อธิบดีกรมตำรวจ ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ในรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การตามกฎหมายว่า ด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการที่เป็น ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น หน่วยงาน ทุจริตของรัฐเป็นเจ้าของ หน่วยงานอิสระ(มาตรา 41) ผู้เสียหายจากกรกระทำของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ในกรณีร้ายแรง ผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) ระบุชื่อพร้อมทั้งตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(2) ระบุพฤติการณ์พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานที่เพียงพอจะแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติมิชอบในตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p> <p>(3) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาพร้อมทั้งลายมือชื่อและสำเนาบัตรประจำตัว</p> <p>คำร้องดังต่อไปนี้ห้ามมิได้คณะกรรมการรับไว้พิจารณา</p> <p>(1) เรื่องที่คณะกรรมการวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะแสดงว่ามีพยานหลักฐานใหม่</p> <p>(2) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือศาลพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(3) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและคณะกรรมการ เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐาน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งตาม</p> <p>(2) ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(3) มีการกล่าวหาหรือเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(4) มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่</p> <p>(5) มีการกล่าวหาหรือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตัดสินข้อเท็จจริงในกรณีดังต่อไปนี้</p>
---	---	---	--

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ข้อเท็จจริงในกรณี ดังต่อไปนี้ (มาตรา 40)</p> <p>(1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้ส่วน ข้อเท็จจริงแล้วและไม่พยานหลักฐานใหม่ อันเป็นสาระสำคัญแก่การได้ส่วน</p> <p>(2) ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ ถูกกล่าวหาในเรื่องที่อยู่ระหว่างการได้ส่วนข้อเท็จจริง และมูลกรณีแห่งการกล่าวหาเป็นเรื่อง เดียวกัน</p> <p>ในการได้ส่วนข้อเท็จจริงตามมาตรา 39 คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะ อนุกรรมการได้ส่วนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วย กรรมการหนึ่งคน พนักงาน เจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะ กรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะ ทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด (มาตรา 29) ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้ เป็น อนุกรรมการได้ส่วนในเรื่องที่พิจารณา (มาตรา 30)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีรชาติ สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p> <p>ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ ตามกฎหมายอื่น มีลักษณะร้ายแรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริง (มาตรา 47)</p> <p>หากคณะกรรมการมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการแจ้งมติให้กับประธานวุฒิสภา ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่หากคณะ กรรมการมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ดำเนินการ ดังนี้</p> <p>(1) กรณีที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการถอดถอน ส่วนกรณีความผิดคดี อาญา ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด พ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองต่อไป</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพียงเกษ และ นายปรเมศวร์ เพ็ญยะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>เพียงพอกที่จะดำเนินการได้ส่วนได้ (มาตรา 42)</p> <p>เมื่อคณะกรรมการได้รับคำร้องที่อยู่ใน อำนาจหน้าที่ ให้คณะกรรมการดำเนินการ พิจารณาสืบสวนสอบสวนโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้อง ให้โอกาสผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง และแสดงพยานหลักฐาน โดยสมบูรณ์ (มาตรา 43)</p> <p>ในการพิจารณาสืบสวนสอบสวน ถ้าคณะ กรรมการเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรให้ส่งพักราชการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ใช่ผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็ให้รายงานไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาของ ผู้ถูกกล่าวหาส่งพักราชการหรือพักงานไว้ก่อน (มาตรา 44) โดยให้ส่งพักราชการหรือพักงาน ตามกฎหมายที่ใช้กับผู้ถูกกล่าวหา และให้นำ กฎหมายว่าด้วยการสั่งให้กลับเข้ารับราชการหรือ กลับเข้าทำงานของผู้หนีมาไว้บังคับโดยอัตโนมัติ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้ส่วน ข้อเท็จจริงแล้วและไม่พยานหลักฐานใหม่ อันเป็นสาระสำคัญแก่การได้ส่วน</p> <p>(2) ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ถูก กล่าวหาในเรื่องที่อยู่ระหว่างการได้ส่วนข้อเท็จจริง และมูลกรณีแห่งการกล่าวหาเป็นเรื่องเดียวกัน ในการได้ส่วนข้อเท็จจริงตามมาตรา 27 คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะ อนุกรรมการได้ส่วนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วย กรรมการหนึ่งคน พนักงาน เจ้าหน้าที่ และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะ กรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะ ทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด (มาตรา 29) ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้ เป็น อนุกรรมการได้ส่วนในเรื่องที่พิจารณา (มาตรา 30)</p>
---	---	---	--

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายพันรัฐดิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>จริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด (มาตรา 41)</p> <p>ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้</p> <p>เป็นอนุกรรมการได้ส่วน (มาตรา 42)</p> <p>(1) ผู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(2) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(3) มีสาเหตุใดกรณเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>เมื่อคณะอนุกรรมการได้ส่วนรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอต่อประธานกรรมการประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (มาตรา 46)</p> <p>(1) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p>	<p>(2) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่น การดำเนินการทางวินัยให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจถอดถอนดำเนินมาตรการถอนออกจากราชการ ส่วนกรณีความผิดทางอาญาให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นต่อไป</p> <p>(3) กรณีที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาหรือตุลาการในศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ขึ้นขึ้นไป พนักงานอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ขึ้น 7 ขึ้นไป ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป</p>	<p>เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดให้คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการดังนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรีนครหรือรัฐมนตรี โดยมีกฎหมายกำหนดเรื่องวินัยไว้ให้แจ้งนายกรัฐมนตรีนครหรือรัฐมนตรีเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป</p> <p>(2) ในกรณีที่มีมูลความผิดและเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรีนครหรือรัฐมนตรี แต่ไม่มีกฎหมายกำหนดเรื่องวินัยไว้ให้แจ้งนายกรัฐมนตรีนครหรือรัฐมนตรีให้ดำเนินการให้ได้รับโทษตามสมควรของผู้ในดำเนินการให้ได้รับโทษตามสมควรแห่งการกระทำต่อไป</p>	<p>(1) เป็นผู้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหามาก่อน</p> <p>(2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(3) มีสาเหตุใดกรณเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>เมื่อคณะอนุกรรมการได้ส่วนรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอต่อประธานกรรมการประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (มาตรา 34)</p> <p>(1) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(2) เรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(3) ข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการได้ส่วนข้อเท็จจริง</p> <p>(4) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวิชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(2) เรื่องที่ถูกล่ามทา</p> <p>(3) ข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>(4) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย</p> <p>(5) บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(6) ความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวนและความเห็นแย้ง (ถ้ามี)</p> <p>ในกรณีที่ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ประธานกรรมการส่งรายงานตามแบบมาตรา 50 วรรคสอง และเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง (มาตรา 52)</p> <p>(1) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาเป็น เป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 39 (1)</p>	<p>ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ อธิบดีกรมตำรวจ ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัด การในรัฐสภาหรือองค์การตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการที่เป็น ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น หน่วยงาน ธุรกิจของรัฐเป็นเจ้าของ หน่วยงานอิสระ ให้ ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภา ดำเนินการถอดถอน ส่วนกรณีความผิดอาญาให้ ประธานกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อ ยื่นฟ้องคดีต่อศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ</p> <p>(4) กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนอก จาก (1) และ (2) หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือผู้ ดำรงตำแหน่งตาม (3) หรือบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีส่วนร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรง ตำแหน่งตาม (1) ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย ส่วนความ</p>	<p>(3) ในกรณีที่มีมูลความผิด แต่เจ้า หน้าทีของรัฐนั้นไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา หรือการกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีให้แจ้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดของ หน่วยงานนั้นดำเนินการให้ได้รับโทษตาม สมควรแห่งการกระทำต่อไป</p> <p>(4) ในกรณีที่มีมูลความผิด แต่ เจ้าหน้าทีของรัฐนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใน ทางการเมือง ให้แจ้งต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป</p> <p>(5) ในกรณีที่มีมูลความผิด แต่ เจ้าหน้าทีของรัฐนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา 28 (3) หรือ (4) ให้แจ้งต่อองค์กรที่ กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเพื่อดำเนินการตามที่กฎหมายว่าด้วย การนั้นกำหนดไว้</p>	<p>(5) บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(6) ความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวน และความเห็นแย้ง</p> <p>ในกรณีที่ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อ กล่าวหาไม่มีมูลให้ประธานกรรมการส่งรายงาน ตามแบบมาตรา 38 วรรคสอง และเอกสารที่มี อยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง (มาตรา 40)</p> <p>(1) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาเป็น เป็น เรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 27 (1)</p> <p>(2) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายว้ายผิด ปกติและผู้นถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา 42 เว้นแต่เป็นอัยการสูงสุดหรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่น</p> <p>(3) ศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(2) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคล ตามมาตรา 54 เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่น</p> <p>(3) ศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญา หรือร้ายแรงผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด</p> <p>(4) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญา หรือร้ายแรงผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p>	<p>ผิดทางวินัยให้ดำเนินการตาม (2), (3) แล้วแต่กรณี</p> <p>(5) หากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีมูลความผิด แต่บุคคลอื่นมีมูลความผิดให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป</p> <p>7.2 พลิกเกณฑ์และกระบวนการไต่สวน และวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>เมื่อมีผู้กล่าวหาว่าร้องเรียนหรือคณะกรรมการมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการดำเนินการ</p>	<p>(6) ในกรณีที่มีมูลความผิด แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในราชการส่วนท้องถิ่น ให้แจ้งให้ผู้รับผิดชอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับราชการส่วนที่เกี่ยวข้องไป (มาตรา 4E)</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือองค์กรที่มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับกรรมการกระทำผิดของผูถูกกล่าวหาได้รับเรื่อง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในกรณีที่มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาลงโทษในกรณีที่มีมูลความผิดวินัยไม่ร้ายแรง (มาตรา 4E)</p> <p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ</p>	<p>ผิดอาญา หรือร้ายแรงผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด</p> <p>(4) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p> <p>(5) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(5) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายบริษัชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ไต่สวนโดยไม่ชักช้า (มาตรา 55)</p> <p>หากคณะกรรมการเห็นว่าข้อกล่าวหา มีมูล ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อ ดำเนินการไต่สวน และเสนอคณะกรรมการ พิจารณาวินิจฉัย (มาตรา 57, 59)</p> <p>หากคณะกรรมการวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิด ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย และแจ้งพนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาลอาญาต่อไป (มาตรา 60)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ดำเนินการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่มี กฎหมายให้อำนาจไว้ ละเลยหรือไม่ดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่หรือดำเนินการผิดไป จากการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยไม่ มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าผู้หนึ่งกระทำผิดตาม มาตรา 157 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ใน กรณีนี้ให้ถือว่าคณะกรรมการเป็นผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา (มาตรา 47)</p> <p>ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่อง ที่ กล่าวหา มีมูลเป็นความผิดอาญาและไม่อยู่ใน เขตอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ให้คณะกรรมการส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในเรื่องนั้น โดยถือว่าผลการพิจารณาของคณะกรรมการ เป็น ส่วนการสอบสวนตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
---	--	--	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายปรเมศวร์ กิตติคุณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(มาตรา 48)</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ไปก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติให้ คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มีผู้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีนี้คณะกรรมการมีมติว่า ผู้สมัครทำผิดอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้พ้นตำแหน่งดำเนินการลงโทษตามอำนาจหน้าที่ได้เสมือนผู้พ้นยังไม่พ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา 49)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
--	--	--	--

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายธีระ สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายรัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>8. การถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>เมื่อปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ผู้ได้มีพฤติการณ์ร้ายวผิดปกติส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย วุฒิสภามีอำนาจดำเนินการถอดถอนผู้ยื่น ออกจากตำแหน่งได้ตามบทบัญญัติใน หมวดนี้ (มาตรา 54)</p>	<p>8. การถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับรายงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว ให้ประธาน วุฒิสภาจัดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อ พิจารณาถอนถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง (มาตรา 63)</p> <p>เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ให้ ประธานวุฒิสภาแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน 15 วันนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ (มาตรา 64)</p>	<p>8. การถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>บุคคลที่วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนจาก ตำแหน่ง คือ</p> <p>(1) นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี</p> <p>(2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา</p> <p>(3) ประธานศาลฎีกา ประธานศาล รัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด และอัยการสูงสุด</p> <p>(4) กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน</p>	<p>8. การถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>เมื่อปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ผู้ได้มีพฤติการณ์ร้ายวผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ซึ่งวุฒิสภามีอำนาจดำเนินการถอดถอนผู้ยื่น ออกจากตำแหน่งได้ตามบทบัญญัติใน หมวดนี้ (มาตรา 42)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) นายกรัฐมนตรี (2) รัฐมนตรี (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (4) สมาชิกวุฒิสภา (5) ประธานศาลฎีกา (6) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ (7) ประธานศาลปกครองสูงสุด (8) อัยการสูงสุด (9) กรรมการการเลือกตั้ง (10) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (11) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (12) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (13) ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมตั้งแต่ชั้น 8 ขึ้นไป</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิสร เพียงเกษ และ นายปรเมศักดิ์ เพ็ญระ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(5) ผู้พิพากษาหรือตุลาการตั้งแต่ระดับ อธิบดีผู้พิพากษาหรือตุลาการหรือเทียบเท่า ขึ้นไป (6) ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ อธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่อื่น ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสูงสุด ของหน่วยงานของรัฐนั้น (มาตรา 28) บุคคลผู้มีสิทธิร้องขอให้วุฒิสภา ถอนถอนจากตำแหน่ง ได้แก่ (1) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่ น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(1) นายกรัฐมนตรี (2) รัฐมนตรี (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (4) สมาชิกวุฒิสภา (5) ประธานศาลฎีกา (6) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ (7) ประธานศาลปกครองสูงสุด (8) อัยการสูงสุด (9) กรรมการการเลือกตั้ง (10) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (11) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (12) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (13) ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมชั้น 8 (14) ตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งรอง</p>
--	--	---	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้ เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายประมัตต์ คุ้มภัยระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(14) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด</p> <p>(15) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร</p> <p>(16) พนักงานอัยการตั้งแต่ชั้น 7 ขึ้นไป</p> <p>(17) หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือทบวง</p> <p>(18) หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม</p> <p>(19) ผู้บัญชาการเหล่าทัพขึ้นไป</p> <p>(20) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ</p> <p>(21) ปลัดกรุงเทพมหานคร</p> <p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา 54 ออกจากตำแหน่งได้</p>		<p>(2) สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>(3) ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน</p> <p>สำหรับกรณีที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนจะเข้าชื่อกันเสนอให้ถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่ง (มาตรา 29)</p> <p>เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องและตรวจสอบแล้วว่ามีจำนวนครบถ้วนตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กำหนด ให้ส่งเอกสารทั้งหมดให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไป แต่ถ้ามีจำนวนไม่ครบถ้วนให้จำหน่ายเรื่อง (มาตรา 31)</p>	<p>ประธานศาลปกครองสูงสุด</p> <p>(15) พนักงานอัยการชั้น 7</p> <p>(16) ปลัดกระทรวงและปลัดทบวง หรือเทียบเท่า</p> <p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา 42 ออกจากตำแหน่งได้</p> <p>สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งได้ (มาตรา 43)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวิชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอติสร เพ็ญเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งได้ (มาตรา 55)</p> <p>ในกรณีที่ประชาชนร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 54 ออกจากตำแหน่งนั้น ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (มาตรา 56)</p> <p>(1) ต้องมีผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบคนเพื่อดำเนินการจัดทำคำร้องและรับรองลายมือชื่อของประชาชนที่เข้าชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน</p> <p>(2) ผู้เข้าชื่อต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย</p>	<p>เมื่อคณะกรรมการได้รับคำร้องให้ดำเนินการไต่สวนมูลกรณีที่มีการกล่าวหา (มาตรา 33) ในกรณีที่เกิดกรณีการได้ตรวจสอบคำร้องหรือการแก้ไขหรือจัดทำคำร้องเพิ่มเติมตามมาตรา 33 แล้วเห็นว่าคำร้องมีมูลให้คณะกรรมการมีคำสั่งว่าคำร้องมีมูลตามข้อกล่าวหา และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและรัฐสภาทราบ ในกรณีดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งต่อไปไม่ได้จนกว่าวุฒิสภามีมติ (มาตรา 34) ถ้าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนให้คณะกรรมการแจ้งต่อวุฒิสภาเพื่อมีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยถือข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติเด็ดขาดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดที่ถูกกล่าวหา (มาตรา 34)</p>	<p>ในกรณีที่ราชฎูฎมีสิทธิเลือกตั้งร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 42 ออกจากตำแหน่งนั้น ต้องมีผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคน เพื่อดำเนินการจัดทำคำร้องและรับรองลายมือชื่อของประชาชนที่เข้าชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน (มาตรา 44)</p> <p>สมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งต้องกระทำโดยวิถิลงคะแนนลับ มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ผู้ใดถอดถอนออกจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ถอดถอนจากราชการนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติให้ถอดถอน และให้</p>	<p>ในกรณีที่ราชฎูฎมีสิทธิเลือกตั้งร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 42 ออกจากตำแหน่งนั้น ต้องมีผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคน เพื่อดำเนินการจัดทำคำร้องและรับรองลายมือชื่อของประชาชนที่เข้าชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน (มาตรา 44)</p> <p>สมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งต้องกระทำโดยวิถิลงคะแนนลับ มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ผู้ใดถอดถอนออกจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ถอดถอนจากราชการนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติให้ถอดถอน และให้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้ เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียง ลงคะแนน ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนน ลับ มติที่ให้ถอดถอนผู้ได้ออกจากตำแหน่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้า ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของ วุฒิสภา ผู้ใดถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง ให้ ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ออกจากราชการ นับแต่วันที่ถูกถอดถอน และให้ ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใดในทาง การเมือง หรือในหน่วยงานของรัฐ หรือใน การบริหารการเป็นเวลาที่ปี (มาตรา 61)</p>			<p>ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใดในทาง การเมือง หรือในหน่วยงานของรัฐ หรือใน การบริหารการเป็นเวลาที่ปี (มาตรา 50)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้ เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพ็ญเกษ และ นายปรเมศศักดิ์ เพ็ญระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>9. การดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ในกรณีที่มีผู้เสียหายกล่าวหาว่าผู้ดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นว่าร้ายผิดปกติกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม ประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ผู้เสียหายยื่นคำร้องเป็น คำกล่าวหาต่อกระทรงในขณะที่มีผู้ถูกกล่าวหา ยังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจาก การดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่เกินสองปี (มาตรา 62)</p> <p>คำร้องอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียด</p>	<p>9. การดำเนินการตามมติคณะกรรมการ 9.1 การดำเนินการกับผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>เมื่ออัยการสูงสุดได้รับเรื่องจากประธาน กรรมการ ป.ช.แล้ว ให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดี อาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับรายงานและเอกสาร จากประธานกรรมการ หากอัยการสูงสุดไม่ ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดถือว่าอัยการ สูงสุดไม่เห็นชอบด้วยความเห็นของคณะ กรรมการ ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญต่อไป (มาตรา 65)</p> <p>เมื่อศาลฎีกา ได้พิจารณาพิพากษา แล้ว ให้ประธานศาลฎีกาส่งสำเนาคำ พิพากษาให้คณะกรรมการภายใน 15</p>	<p>9. การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ผู้เสียหายจากการหย่าภรรยา รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น กระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม ประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตาม กฎหมายอื่น มีสิทธิยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการเพื่อให้มีการดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ (มาตรา 57) ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาสามารถยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการโดยต้องมีรายละเอียดดังนี้</p> <p>(1) ชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหาย ในกรณี ที่ผู้กระทำการแทนให้ระบุให้ชัดเจนด้วย</p> <p>(2) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูก</p>	<p>9. การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ในกรณีที่มีผู้เสียหายกล่าวหาว่าผู้ดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ ข้าราชการการเมืองอื่นว่าร้ายผิดปกติกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม ประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตาม กฎหมายอื่น ให้ผู้เสียหายยื่นคำร้องเป็น คำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ช. โดยการ กล่าวหาต่อกระทรงในขณะที่มีผู้ถูกกล่าวหา ยังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจาก การดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่เกินสองปี (มาตรา 51)</p> <p>คำร้องอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ดังต่อไปนี้ (มาตรา 63)</p> <p>(1) ชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหาย</p> <p>(2) ชื่อและที่อยู่ของผู้ยื่นคำร้องแทน ความเกี่ยวพันกับผู้เสียหาย (ถ้ามี)</p> <p>(3) ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดตามข้อกล่าวหา ความเสียหายที่ได้รับพร้อมพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>(5) ลายมือชื่อของผู้เสียหายหรือผู้ยื่นคำร้องแทน แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่อาจยื่นคำร้องได้ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีอำนาจยื่นคำร้องแทน ผู้เสียหาย (มาตรา 64)</p> <p>(1) ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายธีรชาติ สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้ เสนอ)</p> <p>วันนับแต่วันพิพากษา</p> <p>9.2 การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจถอดถอนได้รับเรื่องจากประธานกรรมการ ให้ดำเนินการถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับความรู้ (มาตรา 67 วรรคหนึ่ง) และสามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาได้ (มาตรา 68)</p> <p>หากผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการ ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบหรือกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแจ้งรายละเอียดของความเห็นและกระบวนการพิจารณาให้คณะกรรมการ ภายใน 15 วันนับแต่วันมีคำสั่ง (มาตรา 69)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>กล่าวหา</p> <p>(3) พฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) ความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(5) ลายมือชื่อของผู้เสียหายหรือผู้กระทำการแทน</p> <p>เมื่อคณะกรรมการดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงและจัดทำสรุปสำนวนเสร็จเรียบร้อย ถ้าเห็นว่าคดีไม่มีมูลให้จำหน่ายคดี แต่ถ้าเห็นว่าคดีมีมูลให้ส่งเรื่องไปใช้การสูงสุด เพื่อดำเนินการต่อไป ในการนี้ให้ถือว่าสรุปสำนวนของคณะกรรมการเป็นสำนวนสำหรับการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา 60)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ดังต่อไปนี้ (มาตรา 52)</p> <p>(1) ชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหาย</p> <p>(2) ชื่อและที่อยู่ของผู้ยื่นคำร้องแทน ความเกี่ยวพันกับผู้เสียหาย</p> <p>(3) ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(4) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดตามข้อกล่าวหา ความเสียหายที่ได้รับพร้อมพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>(5) ลายมือชื่อของผู้เสียหายหรือผู้ยื่นคำร้องแทน แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่อาจยื่นคำร้องได้ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีอำนาจยื่นคำร้องแทน ผู้เสียหาย (มาตรา 53)</p> <p>(1) ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือ</p>
---	--	---	---

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายวิชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>จากผู้เสียหายที่ยื่นคำร้องแทน</p> <p>(2) ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล เฉพาะกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ หรือผู้ไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความดูแลและไม่สามารถร้องเองได้</p> <p>(3) ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือ ภริยา ในกรณีผู้เสียหายตายหรือมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถยื่นคำร้องเองได้ หรือไม่สามารถมอบอำนาจได้</p> <p>(4) ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล ในกรณีผู้เสียหายเป็นนิติบุคคล</p> <p>(5) ญาติของผู้เสียหาย ในกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นผู้วิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ ไม่มีผู้อนุบาล หรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลไม่สามารถทำหน้าที่ได้ด้วยเหตุหนึ่ง</p>	<p>9.3 การดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>เมื่อพนักงานอัยการได้รับเรื่องจาก ประธานกรรมการ ให้ถือว่าส่วนหนการได้สนใจวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นจำนวน การสอบสวนของพนักงานอัยการ (มาตรา 70)</p> <p>พนักงานอัยการและศาลต้องส่งสำเนา คำสั่งหรือคำพิพากษาพร้อมกระบวนการ พิจารณาให้คณะกรรมการทราบภายใน 15 วันนับแต่วันสั่งหรือพิพากษา</p>	<p>จากผู้เสียหายที่ยื่นคำร้องแทน</p> <p>(2) ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล เฉพาะกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ หรือผู้ไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความดูแลและไม่สามารถร้องเองได้</p> <p>(3) ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือ ภริยา ในกรณีผู้เสียหายตายหรือมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถยื่นคำร้องเองได้ หรือไม่สามารถมอบอำนาจได้</p> <p>(4) ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล ในกรณีผู้เสียหายเป็นนิติบุคคล</p> <p>(5) ญาติของผู้เสียหาย ในกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นผู้วิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ ไม่มีผู้อนุบาล หรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลไม่สามารถทำหน้าที่ได้ด้วยเหตุหนึ่ง</p>	<p>จากผู้เสียหายที่ยื่นคำร้องแทน</p> <p>(2) ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล เฉพาะกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ หรือผู้ไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความดูแลและไม่สามารถร้องเองได้</p> <p>(3) ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือ ภริยา ในกรณีผู้เสียหายตายหรือมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถยื่นคำร้องเองได้ หรือไม่สามารถมอบอำนาจได้</p> <p>(4) ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล ในกรณีผู้เสียหายเป็นนิติบุคคล</p> <p>(5) ญาติของผู้เสียหาย ในกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นผู้วิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ ไม่มีผู้อนุบาล หรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลไม่สามารถทำหน้าที่ได้ด้วยเหตุหนึ่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีระชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้ เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p>
<p>เหตุใด รวมทั้งมีผลประโยชน์ขัดกันกับ ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ</p> <p>ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาที่มีมูลความผิดตามมาตรา 62 ให้ ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มี อยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดี อาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป</p> <p>(มาตรา 66)</p>			<p>เหตุใด รวมทั้งมีผลประโยชน์ขัดกันกับ ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ</p> <p>ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาที่มีมูลความผิดตามมาตรา 51 ให้ ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มี อยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดี อาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป</p> <p>(มาตรา 55)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>10. การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือเรียนว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รัวรายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหาหรือเรียนนั้นเข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย</p>	<p>10. การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ไม่ได้บัญญัติไว้</p>	<p>10. การยึดทรัพย์สินในกรณีรัวรายผิดปกติ</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องขอให้ถอดถอนบุคคลจากตำแหน่ง หรือมีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานประพฤตินิชอบในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามหมวด 4 การสอบสวนและการดำเนินการเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบในตำแหน่งหน้าที่ราชการ และมีกรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาหมิ่นประมาทผู้อื่น หรือในกรณีที่เกิดกรณีการเห็นเองว่ามีฐานะรัวรายผิดปกติอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนหาข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการ</p>	<p>10. การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือเรียนว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รัวรายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหาหรือเรียนนั้นเข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>(มาตรา 50)</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังไม่เคย แสดงบัญชีรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตาม รายการ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการ การกำหนดซึ่งต้องกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า สามสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน (มาตรา 50)</p> <p>ในกรณีที่มิเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหาทบทวนข้อเท็จจริง จะโอน ขาย จำหน่าย หรือยกยทรัพย์สินของตน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>การกล่าวหาหรือเรียนว่าร้ายวผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ ทรัพย์สิน หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เกินสองปี (มาตรา 57)</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการการ ป.ป.ช.ตรวจ สอบพบว่าทรัพย์สินรายได้ของผู้ถูกกล่าวหา เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการรัวรายผิด ปกติและมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีกำไรโอน ยักยอก หรือชุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว ให้ คณะกรรมการการ ป.ป.ช.มีอำนาจออกคำสั่งยึด หรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ได้ สิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นคำร้องขอผ่อนผัน</p>
<p>การกล่าวหาหรือเรียนว่าร้ายวผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ ทรัพย์สิน หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เกินสองปี (มาตรา 68)</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการการ ป.ป.ช.ตรวจ สอบพบว่าทรัพย์สินรายได้ของผู้ถูกกล่าวหา เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการรัวรายผิด ปกติและมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีกำไรโอน ยักยอก หรือชุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว ให้ คณะกรรมการการ ป.ป.ช.มีอำนาจออกคำสั่งยึด หรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ได้ สิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นคำร้องขอผ่อนผัน</p>				

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายบริธา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและ หลักประกันก็ได้ (มาตรา 71)</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการได้ส่วนซื้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาใหม่ตามรายการ วิธีการและภายใน ระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดซึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน (มาตรา 72)</p> <p>ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ส่วนซื้อเท็จจริงและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ</p>		<p>ทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อประวิงหรือขัดขวาง ต่อการบังคับแก่ทรัพย์สินนั้น ให้คณะกรรมการอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินของ เจ้าหนี้ของรัฐผู้ยื่นไว้ก่อนได้ แต่จะยึดหรือ อายัดไว้เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด ทรัพย์สินนั้นไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่น คำร้องต่อศาลตามมาตรา 54 ก็ให้ยึดหรือ อายัดไว้ได้จนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น (มาตรา 52)</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ร่ำรวยผิดปกติไม่ผู้ยื่นจะถูก ถอดถอนจากตำแหน่งหรือถูกลงโทษทางวินัย</p>	<p>เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและ หลักประกันก็ได้ (มาตรา 60)</p> <p>เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราว ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการพิสูจน์เกี่ยวกับทรัพย์สินโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราว มิได้เกี่ยวข้องกับกร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ต่อไป จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งปี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายวิชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการดังต่อไปนี้ นี้ (มาตรา 73) (1) ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน (2) ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของ</p>		<p>หรือไม่ก็ตาม ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการต่อไปโดยต้องระบายนละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีพฤติการณ์จําหน่ายผิดปกติให้ชัดเจน ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้น ได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมีทรัพย์สินอื่นอยู่อีก ก็ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นนั้นแทนแต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน (มาตรา 55)</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาใหม่ตามรายการ วิธีการและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน (มาตรา 61) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ส่วนข้อเท็จจริงและมีตัวผู้ถูกกล่าวหาที่ร้ายชัดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการดังต่อไปนี้ (มาตรา 62)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>รัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ 8 ขึ้นไป ตุลาการศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร พนักงานอัยการตั้งแต่ชั้น 7 ขึ้นไป หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(3) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา</p>	<p>(1) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(2) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมชั้น 8 ตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่ง</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายธีรชา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายประมัตต์ เกียรติยะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>พิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน</p> <p>(4) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีส่วนได้แต่ตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาสั่งลงโทษได้ ออกหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือ</p>	<p>รองประธานศาลฎีกาครองสูงสุด พนักงานอัยการตั้งแต่ชั้น 7 หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามมาตรา 42 (17) ให้ประธานกรรมการสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิพากษาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>(3) ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิพากษาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ แจ้งไปยังประธานกรรมการตุลาการหรือ ประธานกรรมการอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณี</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายวีรชาติ สุวรรณรัตน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพ็ญเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
			<p>(4) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของที่อื่นของรัฐ ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาส่งโทษได้ ออกหรือปลดออก โดยให้ถือว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ผู้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีระ สวรรค์ดี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ถ้าคำสั่งมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าร้ายผิดปกติ ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดี เอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้น ได้ทั้งหมดหรือได้แต่ บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้อง ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็น ของแผ่นดิน (มาตรา 76)</p>	<p>ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานกรรมการตุลาการหรือประธานกรรมการอัยการเพื่อ พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วแต่ กสนี</p>		

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายธีรธา สุวรรณทัต กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิสร เพ็ญเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
			<p>ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าร้ายผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน (มาตรา 65)</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายธีระ สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (นายอดิสร เพ็ญเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>11. การตรวจสอบเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>การกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่ง มิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากระทำความ ผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ผู้กล่าวหายื่น คำกล่าวหาเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของตนเองต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้กล่าวหาเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่เกินสองปี (มาตรา 77)</p> <p>ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.รับหรือยก คำกล่าวหาตามมาตรา 77 ที่มีลักษณะดัง ต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา (มาตรา 79)</p> <p>(1) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยว กับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จ เด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็น สาระสำคัญแห่งคดี หรือ</p>	<p>11. การตรวจสอบเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>ได้นำไปเขียนไว้ในข้อ 7.2</p>	<p>11. การตรวจสอบเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>ไม่ได้บัญญัติไว้</p>	<p>11. การตรวจสอบเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>การกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ผู้กล่าวหายื่น คำกล่าวหาเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของตนเองต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี (มาตรา 66)</p> <p>ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือ ยกคำกล่าวหาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา (มาตรา 68)</p> <p>(1) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยว กับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัย เสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยาน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(นายอดิสร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(2) เรื่องที่ศาลรับฟ้องในประเด็นเดียวกัน และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือ ยกเรื่องกล่าวหาหรือเรียนตามมาตรา 77 ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ซึ่งมีพิจางณาก็ได้ (มาตรา 80)</p> <p>(1) เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ซึ่งไม่ระบุชื่อยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ หรือ</p> <p>(2) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>ในกรณีที่ข้อกล่าวหาทำได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลควมผิดทางวินัย ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (มาตรา 85)</p>			<p>หลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี หรือ</p> <p>(2) เรื่องที่ศาลรับฟ้องในประเด็นเดียวกัน และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลหรือ</p> <p>- ที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ซึ่งมีพิจางณาก็ได้ (มาตรา 69)</p> <p>(1) เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุชื่อยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ หรือ</p> <p>(2) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาได้ที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายวีระฯ สุวรรณหัตถ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วีโรจน์ เปาอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(1) กรณีมีมูลความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามมูล ความผิดตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(2) กรณีมีมูลความผิดทางวินัยอย่าง ร้ายแรง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับ บัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ข้อกล่าวหาได้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และ ความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดี อาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษา คดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนของการสอบสวนตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา 90)</p>			<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (มาตรา 73)</p> <p>(1) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ ดำเนินการตามมาตรา 74</p> <p>(2) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ ดำเนินการตามมาตรา 79</p> <p>ในกรณีที่ข้อกล่าวหาได้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางวินัย ให้ ดำเนินการดังต่อไปนี้ (มาตรา 74)</p> <p>(1) กรณีมีมูลความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา ของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามมูล ความผิดตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(นายอดิศร เพียงเกษ และ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พ.ศ.</p> <p>(พลตำรวจโท วิโรจน์ เป่าอินทร์ และ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(2) กรณีมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป</p> <p>ในการนี้ที่ออกกล่าวหาได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา 79)</p>			

- : -

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 ดังต่อไปนี้

- (1) ยุบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6)
- (2) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เพิ่มเติมมาตรา 41)

เหตุผล

โดยที่มาตรา 302 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระไม่สังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง และไม่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

1. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่...) พ.ศ. ...”
2. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
3. ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 6 สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (2) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (3) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (4) สำนักงานประมาณ
- (5) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (6) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (7) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (8) สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
- (9) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
- (10) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (11) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจาก

พระราชดำริ

- (12) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (13) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (14) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (15) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- (16) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(17) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

(18) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(19) กรมประชาสัมพันธ์

(20) กรมวิเทศสหการ”

4. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534

“มาตรา 41 ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

**หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.
(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)**

หลักการ

สมควรมีกฎหมายจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 321 บัญญัติให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้น ภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ เพื่อเป็นหน่วยงานตุลาการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่เป็นอิสระ ตามมาตรา 302 โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้น ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว

สาระสำคัญ

1. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.”
2. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
3. ให้ยกเลิก
 - (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518
 - (2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530
 - (3) ความในมาตรา 6 (15) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2536
 บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

4. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยมีประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด

กิจการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

5. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (2) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง
- (3) เผยแพร่วิชาการและให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชน เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการและการเมือง
- (4) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย

6. ในการกำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว
- (2) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นของเลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (3) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัย และการลงโทษทางวินัยการออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษ สำหรับเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (4) การคัดเลือก การกำหนดอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ตลอดจนการกำหนดเงินเพิ่มพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ชั่วคราวตามมาตรา 10
- (5) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(ก) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่น แก่พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

7. ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีเลขาธิการคนหนึ่ง โดยแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตั้งขึ้นตรงต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานรองจากเลขาธิการก็ได้

8. เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลงานโดยทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ออกจากตำแหน่ง

(2) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(3) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนด และเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศ หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

9. ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

10. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อาจขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โอนมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นแล้ว

ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

11. ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างตามมาตรา 10 ขอกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนเหมือนกรณีข้าราชการผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ซึ่งนับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการเพื่อขอกลับเข้ารับราชการ

12. ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการและการเมือง มากกว่างบประมาณที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับ ให้รัฐอุดหนุนค่าใช้จ่ายให้พอเพียงกับการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

13. รายได้และทรัพย์สินในการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วย

(1) เงินอุดหนุนตามมาตรา 12

(2) รายได้จากค่าธรรมเนียมและดอกผลของเงินเดือนหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

14. รายได้ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

ให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดหาด้วยเงินรายได้ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

15. ทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

16. ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยแสดงให้เห็นด้วยว่า การใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานแสดงผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า

17. เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดทำขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 301 (5) หรือในการติดตามดูแลโดยทั่วไป สมาชิกวุฒิสภาหรือผู้พิพากษาอาจมีมติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ชี้แจงเป็นหนังสือ หรือมาชี้แจงด้วยวาจาหรือส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และในกรณีที่มีเหตุอันควรจะมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานได้

18. ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้นำหน่วยงานราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสนับสนุนข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างมาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้เป็นการชั่วคราว โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัด แต่อยู่ในบังคับบัญชาของประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

การปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ

19. ในวาระเริ่มแรกก่อนที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดทำแผนการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และแผนการจัดตั้งและการบริหารงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการบริหารงานตามแผนดังกล่าว

ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อจ่ายเป็นเงินอุดหนุนในการดำเนินการตามที่แผนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามสมควรโดยคำนึงถึงสถานะการเงินของประเทศในขณะนั้นด้วย

20. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง เงินงบประมาณและรายได้ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

21. ในระหว่างเตรียมกรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการและลูกจ้างเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 20 ให้สำนักงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการดำเนินการตามมาตรา 6

22. เมื่อได้มีการดำเนินการตามมาตรา 6 แล้ว ให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีฐานะเป็นพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

การออกจากราชการของข้าราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ถือว่าเป็นการออกจากประจำการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การออกจากราชการของลูกจ้างสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะยุบเลิกหรือตัดทอนตำแหน่ง และให้ได้รับเงินบำเหน็จ ตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. 2519

23. หากข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการคนใดไม่ประสงค์ที่จะโอนไปเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้สำนักงานนายกรัฐมนตรีรับโอนไปสังกัดในสำนักงานนายกรัฐมนตรี โดยให้มีตำแหน่ง สิทธิไม่ต่ำกว่าเดิม

24. ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นปัญหาและหลักการสำคัญ เกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

โดยที่ในอดีต อำนาจรัฐที่มีอยู่เหนือประชาชนนั้นมีมากและกว้างขวางอย่างยิ่ง นอกจากนั้น การใช้อำนาจดังกล่าวไม่ว่าโดยฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายประจำ อาจเป็นที่มาของประโยชน์ที่มีชอบ แต่ การใช้อำนาจนั้นขาดการตรวจสอบที่ครอบคลุมครบถ้วนทุกมิติของการใช้อำนาจ ทั้งการตรวจสอบ ควบคุมที่มีอยู่เดิมก็ขาดประสิทธิภาพที่จะควบคุมการใช้อำนาจทุกด้านอย่างจริงจัง

สภาพที่อำนาจรัฐมีมากและการควบคุมการใช้อำนาจไม่ครบถ้วนและไม่มีประสิทธิภาพเช่นนี้ ทำให้การแข่งขันกันในการเลือกตั้งและการเข้าสู่ตำแหน่งเพื่อเข้ามาใช้อำนาจรัฐมีความรุนแรงมากขึ้น และเมื่อเข้ามาสู่ตำแหน่งแล้วก็อาจใช้อำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบ

ดังนั้น สมควรแก้ไขสภาพที่ไม่พึงประสงค์ข้างต้น โดยกำหนดการควบคุมอำนาจรัฐให้ครบถ้วนทุกด้าน และให้การควบคุมแต่ละด้านมีอิสระและมีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง

อนึ่งสิ่งใดที่มีได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในเอกสารนี้ จะคำนึงถึงหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมาหรือข้อเสนออื่นๆ ด้วย สิ่งที่ระบุไว้ในเอกสารจึงเป็นสิ่งที่เพิ่มเติมจากหลักการที่มีอยู่ ระบบตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่ปรับปรุงเพิ่มเติมใหม่นี้ จะประกอบด้วย

1. ศาลรัฐธรรมนูญ
2. ศาลยุติธรรม
3. ศาลปกครอง
4. ระบบการควบคุมการทุจริต
 - 4.1 การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
 - 4.2 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ป.) ที่เป็นอิสระ
 - 4.3 ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
5. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
6. การตรวจเงินแผ่นดิน

*ที่มา . กรอบเบื้องต้นร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน เอกสารพื้นฐานประกอบการรับฟังความคิดเห็น เพื่อการมีส่วนร่วมกำหนดรัฐธรรมนูญโดยประชาชน

กระบวนการทั้งหมดนี้จะครอบคลุมการใช้อำนาจทุกด้านและไม่ซ้ำซ้อนกัน แต่เสริมซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ศาลรัฐธรรมนูญควบคุมเฉพาะกฎหมายหรือการกระทำขององค์กรต่าง ๆ ไม่ให้ขัดรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรมทำหน้าที่ตัดสินคดีแพ่งระหว่างบุคคลและคดีอาญา ยกเว้นคดีอาญาบางประเภทของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลปกครองควบคุมเฉพาะการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารให้ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตรวจสอบความไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมของการใช้อำนาจ (ทั้งๆ ที่อาจชอบด้วยกฎหมาย) การตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระจะป้องกันการประพฤติมิชอบในการใช้เงินแผ่นดิน การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะเป็นการป้องกันการใช้อำนาจโดยทุจริต ป.ป.ป. ที่เป็นอิสระจะควบคุมพฤติกรรมทุจริตและร่ำรวยผิดปกติ ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ทุจริตหรือร่ำรวยผิดปกติให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้จริง

ระบบตรวจสอบการทุจริตจากการใช้อำนาจรัฐ

1. การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

1.1 สภาพปัญหา

ในปัจจุบัน การกำหนดเรื่องการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐยังไม่รัดกุมและตรวจสอบได้จริง

1.2 หลักการสำคัญที่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

หลักการ : กำหนดให้มีการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้รัดกุมและตรวจสอบได้จริง โดย

1) เมื่อเข้ารับตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกตำแหน่ง (นายก รัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และ ข้าราชการการเมือง) ต้องแสดงบัญชีดังกล่าวต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ป.) ใหม่ที่เป็นอิสระ ส่วนเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้เป็นไปตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ป.ป.ป. ฉบับใหม่กำหนดให้ ป.ป.ป. ใหม่ประกาศบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีให้สาธารณชนทราบ

2) ให้ ป.ป.ป. ใหม่ตรวจสอบความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวว่าแจ้งไว้ถูกต้องหรือไม่ ถ้าพบว่าการแจ้งไม่ถูกต้องนั้นเกิดขึ้นจากความจงใจ ให้ผู้แจ้งนั้นหมดสิทธิที่จะดำรงตำแหน่งทางการเมือง 5 ปี แต่ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ไปยังตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้

3) เมื่อพ้นตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง และให้ ป.ป.ป. ใหม่ตรวจสอบว่ามีความเปลี่ยนแปลงในทรัพย์สินและหนี้สินอย่างไร และประกาศให้สาธารณชนทราบ หากมีรายผิดปกติให้ส่งสำนวนให้ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

2. การควบคุมการใช้อำนาจรัฐ

2.1 สภาพปัญหา

การควบคุมการใช้อำนาจการเมืองในปัจจุบันยังสับสนระหว่างการควบคุมทางนโยบาย การกระทำต่อทุจริต และการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และกระบวนการควบคุมดังกล่าวยังปะปนกัน ทำให้การควบคุมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2.2 หลักการสำคัญที่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

หลักการ : แยกระบบการควบคุมการกระทำต่อทุจริตและการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ออกจากกันให้ชัดเจน กำหนดองค์กรและกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจดังกล่าว แยกออกจากกันไม่ให้สับสน และสร้างประสิทธิภาพให้มีความเป็นจริงเป็นจังขึ้น โดยแยกการตรวจสอบเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้

ระดับที่ 1 การควบคุมตรวจสอบทางนโยบาย หากมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ถึงพฤติกรรมต่อทุจริตหรือต่อรายผิดปกติ จะต้องมีการเสนอให้ดำเนินการตามกระบวนการในระดับที่ 2 ด้วย

ระดับที่ 2 การควบคุมการต่อทุจริตหรือต่อรายผิดปกติ กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้า หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นคนเข้าชื่อยื่นคำร้องต่อประธานรัฐสภาให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตรวจสอบอื่น (เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯลฯ แต่ไม่รวมถึง ป.ป.ป. ใหม่ และตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งจะมีกระบวนการอื่นในการตรวจสอบ) เมื่อได้รับคำร้องให้ประธานรัฐสภาส่งเรื่องให้ ป.ป.ป. ใหม่ที่เป็นอิสระ สอบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานพร้อมทั้งข้อมูล หากไม่มีมูลก็ยุติเรื่อง หากมีมูลผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะต้องพักการปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำวินิจฉัย เมื่อ ป.ป.ป. ใหม่มีมูลก็ต้องส่งเรื่องให้ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยความผิดอาญาต่อไป และในขณะเดียวกันให้ ป.ป.ป. ใหม่ส่งเรื่องให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาลงมติ หากที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาลงมติด้วยคะแนนเกินครึ่งก็ให้ถอดถอนบุคคลดังกล่าวจากตำแหน่ง

ระดับที่ 3 เป็นการวินิจฉัยความผิดทางอาญาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่ง ป.ป.ป. ใหม่สอบสวนแล้วส่งมาให้ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยคำวินิจฉัยดังกล่าวให้เป็นที่ยุติ และเป็นผลให้บุคคลดังกล่าวรับหรือพ้นโทษทางอาญาฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือรั่วรัวผิดปกติ

3. องค์การควบคุมการทุจริต

3.1 สภาพปัญหา

ในปัจจุบัน ป.ป.ป. ยังขาดความเป็นอิสระ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปกติไม่สามารถเอาผิดทางอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 หลักการสำคัญที่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวสมควรทำให้ ป.ป.ป. มีอิสระ และกำหนดองค์กรชี้ขาดคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขึ้นใหม่โดย

- 1) ป.ป.ป. ใหม่ต้องเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ มีจำนวน 9 คน ที่มาจากการแต่งตั้งโดยเชื่อมโยงกับรัฐสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี และดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว และอาจถูกถอดถอนได้โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาร้องขอให้ ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถอดถอน
- 2) ตุลาการคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นองค์กรอิสระที่ประกอบด้วย ผู้พิพากษาศาลฎีกา 11 คน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกขึ้นมาเป็นตุลาการประจำ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 5 คน ที่สภาผู้แทนราษฎรเลือก และสมาชิกวุฒิสภา 5 คน ที่วุฒิสภา เลือกเป็นตุลาการ ทำหน้าที่วินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรั่วรัวผิดปกติหรือกระทำการทุจริตเป็นความผิดอาญา โดยสมาชิกของสภวที่สมาชิกถูกกล่าวหาจะเป็นผู้ตัดสินไม่ได้ แต่ถ้านายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีถูกกล่าวหา ก็ใช้ตุลาการทั้ง 21 คนตัดสิน การพิจารณาและการตัดสินจะกระทำจากการสืบพยานประกอบสำนวนที่ ป.ป.ป. ใหม่ส่งมาเพื่อพิสูจน์ความผิดดังกล่าว คำวินิจฉัยดังกล่าวให้เป็นที่ยุติ
- 3) ต้องกำหนดให้หน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าวนี้เป็นอิสระทางงบประมาณการบริหารงานบุคคล และการอื่น โดยให้ประธาน ป.ป.ป. ใหม่เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

ส่วนที่ 2

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๒๕๗ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกแปดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕๖

การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๒๕๘ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่งเก้าปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

การพ้นจากตำแหน่ง การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแทนตำแหน่งที่ว่างให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๐ และมาตรา ๒๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙๙ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง และขอให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้

มติของวุฒิสภาให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

มาตรา ๓๐๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดรั่วรอยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจน และให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้วให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาพิพากษา

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ถูกกล่าวหา จะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นมิได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ยกคำร้องดังกล่าว

มาตรา ๓๐๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ใ้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อวุฒิสภา ตามมาตรา ๓๐๕

(๒) ใ้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๐๕

(๓) ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรอยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๖ ตามบัญชีและเอกสารประกอบที่ได้ยื่นไว้

(๕) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๖ และมาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน่วยธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

การแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และวุฒิสภา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓๑ นอกจากที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดลักษณะอันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ และการกระทำอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

(๒) การห้ามกระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐต้องรับผิดชอบทั้งในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือหลังพ้นจากตำแหน่งตามเวลาที่กำหนด

(๓) ตำแหน่งและชั้นของผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ ตำแหน่งและระดับของข้าราชการ พนักงาน และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ที่ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและที่อาจถูกถอดถอนได้ตามรัฐธรรมนูญนี้

(๔) การให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมทั้งเอกสารประกอบ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาและตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินนั้นเป็นระยะ และหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

(๕) วิธีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำการที่สื่อให้เห็นว่ามีพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งต้องระบุพฤติกรรมและมีหลักฐานหรือเบาะแสตามสมควร

(๖) กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและทำสำนวนในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถูกกล่าวหา โดยให้คำนึงถึงฐานะของตำแหน่งซึ่งมีอำนาจให้คุณให้โทษในระดับสูง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

(๗) กระบวนการพิจารณาของวุฒิสภาในการถอดถอนผู้ใดคนหนึ่งออกจากตำแหน่ง ซึ่งจะต้องเปิดเผย เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญ และการลงมติซึ่งต้องกระทำเป็นการลับ

(๘) กระบวนการไต่สวนและวินิจฉัยในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม โดยต้องกำหนดกระบวนการให้เหมาะสมกับระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

(๙) การดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา

(๑๐) ความร่วมมือที่ศาล พนักงานสอบสวน หรือหน่วยงานของรัฐ ต้องให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๑๑) การดำเนินการตามมาตรา ๓๐๕ วรรคห้า เพื่อฟ้องคดี รวมทั้งอำนาจในการนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดีต่อไป

(๑๒) หลักเกณฑ์และวิธีการให้ชดเชยราคาทรัพย์สินในกรณีที่ปรากฏว่า มีการโอนหรือยกย้ายทรัพย์สิน

(๑๓) โทษที่ประธานกรรมการหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะได้รับในกรณีที่กระทำการโดยขาดความเที่ยงธรรม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งต้องมีโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่กำหนดโทษนั้นไม่น้อยกว่าสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ป.ป.ป. กับ ป.ป.ป. แห่งชาติ^{*}

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

๑. บทนำ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒๑ บัญญัติว่า "ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญนี้ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้น ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งต้องกระทำภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้"

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามวรรคหนึ่งกำหนดระเบียบอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญนี้ ระเบียบดังกล่าว ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับได้จนกว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะมีผลใช้บังคับ

ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีประธานศาลปกครองสูงสุด ให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๕๗ วรรคสาม มีจำนวนสิบสี่คน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน และผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคนเป็นกรรมการ"

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรานี้ จะเห็นว่ามื่อองค์กรที่เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งต่อไปจะใช้ คำย่อว่า "ป.ป.ป." กับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งต่อไปจะใช้คำย่อว่า "ป.ป.ช." จึงสมควรที่จะศึกษาว่าสององค์กรนี้มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยวิเคราะห์จากองค์กรอำนาจหน้าที่และจะมีบทสรุปอย่างไร

๒. องค์กร

๒.๑ ป.ป.ป.

ป.ป.ป. จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง ซึ่งมีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพราะความรู้ลึกของคนที่ในสังคมเห็นว่าการทุจริตในวงราชการ เป็นสิ่งที่เลวร้ายเกิดขึ้นมาก ผู้ทุจริตมีอิทธิพลจนหน่วยงานประจำปกติที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามไม่สามารถดำเนินการเองได้ ขณะเดียวกันก็มีการลอบหน้าปะจุมู ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการปราบปรามมักจะช่วยเหลือปกป้องผู้กระทำผิด หรือเกรงกลัวต่ออิทธิพลจนการทุจริตในวงราชการ และการปกป้องผู้ทุจริตกลายเป็นเรื่องปกติที่กระทำกันอยู่ทั่วไป

* ที่มา : สุวิทย์ เขียมสอาด. เทศาภิบาลปีที่ 93 ฉบับ ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2541

องค์กร ป.ป.ป. ประกอบไปด้วย

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ป.

๑) คณะกรรมการ ป.ป.ป.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับ จำนวน การแต่งตั้ง การพ้นตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไว้ดังนี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "คณะกรรมการ ป.ป.ป." ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคนกับเลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการและกรรมการให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ ด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕ ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท ขององค์กรใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร

มาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการให้อยู่ในตำแหน่งมีกำหนดสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการได้สิ้นสุดลงในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดอายุ หรือถูกยุบ ให้วาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวขยายออกไป จนกว่าประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๗ เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระอาจมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีนี้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการที่ตนแทน

เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนตามวรรคสองให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งเสนอนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อรักษาการในตำแหน่งประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

(๒) สำนักงาน ป.ป.ป.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกชื่อย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." ได้จัดตั้งขึ้นโดยบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งบัญญัติว่า "ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ" เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ จากบทบัญญัติดังกล่าวสำนักงาน ป.ป.ป. จึงมีอำนาจหน้าที่ดังนี้ คือ

(๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นองค์กรในระดับกรมอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในสายการบริหารที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์กร และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร คือ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ ๑๐ มีฐานะเทียบเท่าอธิบดีกรม ๆ หนึ่งเท่านั้น ดังนั้น ผู้นำขององค์กร ยังมีผู้บังคับบัญชาในระดับสูง เช่น ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีควบคุมบังคับบัญชาอยู่ รวมตลอดถึงรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลงานของ ป.ป.ป. ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ด้วย การบริหารกิจการขององค์กร ป.ป.ป. หลายเรื่องหลายประการ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การชองบประมาณ ยังอยู่ในอำนาจของผู้ควบคุมบังคับบัญชาในระดับกระทรวง

(๓) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.

เจ้าหน้าที่ หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ป. ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และหมายความรวมถึง ข้าราชการหรือพนักงานที่มาช่วยราชการในสำนักงาน ป.ป.ป. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ปัจจุบันนี้สำนักงาน ป.ป.ป. มีอัตรากำลังข้าราชการจำนวน ๓๑๑ อัตรา ลูกจ้างประจำจำนวน ๕๕ อัตรา ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ป. ที่มีอยู่จำนวน ๓๑๑ อัตรา แบ่งเป็น

- สายบริหาร จำนวน ๕ อัตรา
- สายงานสืบสวนสอบสวนและนิติกร จำนวน ๒๐๑ อัตรา
- สายงานอื่น ๆ จำนวน ๑๐๕ อัตรา

ข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญมีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นผู้บังคับบัญชา

๒.๒ ป.ป.ช.

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับจำนวนการแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ในหมวด ๑๐ ส่วนที่ ๒ ไว้ดังนี้

มาตรา ๒๕๗ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกแปดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติและไม่มียกเว้นต้องห้ามตามมาตรา ๒๕๖

การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕๗ และ มาตรา ๒๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำนวน สิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิก เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๒๔๘ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่งเก้าปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

การพ้นจากตำแหน่ง การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแทนตำแหน่งที่ว่างให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๐ และมาตรา ๒๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔๙ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรงและขอให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้

มติของวุฒิสภาให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

มาตรา ๓๐๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดรั่วรัยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจน และให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้วให้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาพิพากษา

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ถูกกล่าวหา จะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นมิได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ยกคำร้องดังกล่าว

มาตรา ๒๕๓ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาและตุลาการให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ จะนำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับมิได้

บทบัญญัติวรรคหนึ่งให้นำมาใช้กับกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และกรรมการตรวจเงินแผ่นดินด้วย โดยอนุโลม

(๒) สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปัจจุบันยังมีได้แต่งตั้ง แต่มีหลักในการจัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๒ ว่า

มาตรา ๓๐๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน่วยธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

การแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและวุฒิสภา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๓) เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช.

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังไม่มีการจัดตั้ง ดังนั้น จึงยังไม่มีเจ้าหน้าที่ แต่อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ ได้กำหนดว่า สำนักงาน ป.ป.ช. มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติโดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๓. อำนาจหน้าที่

๓.๑ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียนหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป

(๖) สืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ประธานกรรมการ หรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย มีอำนาจดังนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ และเมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ได้รับหนังสือสอบถามแล้ว จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงที่ได้มีการสอบถามทุกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

ในกรณีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวัน ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามก่อนวันสิ้นกำหนดพร้อมกับเหตุผล โดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่สืบสวนสอบสวนมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

(๓) ตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๔) ในการพิจารณาสอบสวน ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการหรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนก็ให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ต้องปฏิบัติงานอยู่ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงานของคณะกรรมการจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ
 (๒) การสืบสวนสอบสวนการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการจะกระทำได้เฉพาะแต่ผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือมีเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจผู้บริหารท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่นกำนันผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการลูกจ้างของส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจด้วยเท่านั้น

(๓) คณะกรรมการไม่สามารถรับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

- เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาด และนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้นแต่กรณีผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการชี้มูลความผิดไปหรือการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม

- เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณีการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๔) คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

- เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียนและคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

- เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๕) เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาตาม (๓) หรือ (๔) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

(๖) เมื่อสืบสวนสอบสวนแล้วได้ความว่า เป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบก็ชี้มูลความผิดทางวินัยและหรือทางอาญา โดยคณะกรรมการจะดำเนินการต่อไปดังนี้

- ในกรณีที่มีมูลเป็นความผิดทางวินัยประธานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญา ก็จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติชี้มูลความผิด

- สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีฐานะเทียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว มีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ประธานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญา ก็จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการชี้มูลความผิด

- กรณีที่มีบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ร่วมกระทำผิดในทางอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการก็จะให้ดำเนินการทางอาญาแก่บุคคลนั้นด้วย โดยประธานกรรมการจะแจ้งเรื่องต่อพนักงานสอบสวนเป็นการประสานงานเพื่อดำเนินคดีต่อไป

(๗) ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

(๘) ผู้ใดจะเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่มิได้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมอบหมายหรือเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือ พิจารณาสอบสวน

(๙) การแสวงหาพยานหลักฐานกระทำได้เพียงมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนเท่านั้น จะเข้าไปตรวจค้น ยึด หรืออายัด พยานหลักฐานใด ๆ เองไม่ได้

(๑๐) คณะกรรมการไม่มีอำนาจจับกุม การจับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่เป็น อำนาจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น เมื่อมีเหตุผลอันสมควรคณะกรรมการอาจขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจับกุมผู้ต้องหาดังกล่าว ได้ ซึ่งต้องกระทำในลักษณะของการขอความร่วมมือหรือประสานงาน

๓.๒ ป.ป.ช.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ ดังนี้

(๑) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเสนอต่อวุฒิสภาดำเนินการตามมาตรา ๓๐๕

(๒) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองตามมาตรา ๓๐๘

(๓) ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรง ตำแหน่งตามมาตรา ๒๙๑ และมาตรา ๒๙๖ ตามบัญชีและเอกสารประกอบที่ได้ยื่นไว้

(๕) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การปฏิบัติหน้าที่ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ วรรคสอง ซึ่งเชื่อมโยงไปที่มาตรา ๑๔๖ และ ๒๖๕ กล่าวคือ

(๑) ออกคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่ได้สั่งการเพื่อประโยชน์แก่การ ปฏิบัติหน้าที่

(๒) เรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาล พนักงานสอบสวน หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการใดเพื่อประ โยชน์แห่งการพิจารณาได้

(๓) แต่งตั้ง บุคคล คณะบุคคล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้มอบหมาย

นอกจากนั้น รัฐธรรมนูญยังได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน การถอดถอนออกจากตำแหน่ง และการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้ ดังนี้

ก. การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

มาตรา ๒๙๑ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้ง ที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รัฐมนตรี
- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) สมาชิกวุฒิสภา
- (๕) ข้าราชการเมืองอื่น
- (๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย

มาตรา ๒๕๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ในกรณีทีบุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

มาตรา ๒๕๓ เมื่อได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบแล้ว ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ลงลายมือชื่อไว้ในบัญชีทุกหน้า

บัญชีและเอกสารประกอบตามวรรคหนึ่งของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็วแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว บัญชีของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นห้ามมิให้เปิดเผยแก่ผู้ใด เว้นแต่การเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอจากศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว

มาตรา ๒๕๔ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบรายงานดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีทีปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๐๕ วรรคห้า มาใช้บังคับกับอนุโลม

มาตรา ๒๔๕ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ถูกกำหนด ต้องยื่นตามมาตรา ๒๔๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีการยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาล รัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๗ มาใช้บังคับ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔๖ บทบัญญัติมาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๒ มาตรา ๒๔๓ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และ มาตรา ๒๔๕ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามที่บัญญัติในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วยโดยอนุโลม

ข. การถอดถอนออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๐๓ ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด ผู้ใด มีพฤติการณ์ร่ำรวย ผิดปกติส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ใน การยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดเจนต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย วุฒิสภามีอำนาจ ถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้

บทบัญญัติวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และกรรมการ ตรวจสอบเงินแผ่นดิน

(๒) ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ทั้งนี้ ตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๓๐๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มี อยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธาน วุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๓๐๓ ออกจากตำแหน่งได้ คำร้องขอดังกล่าว ต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิดเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจน

สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา มีสิทธิเข้า ชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการที่ประชาชนจะเข้าชื่อร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ให้ประชาชนมีสิทธิควบคุมและตรวจสอบได้อย่างแท้จริง ดังนั้นการประกาศใช้รัฐธรรมนูญอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ได้ส่งผลกระทบต่อและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองและการบริหารการ ปกครองของประเทศอย่างมาก

โดยที่กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงที่มีการกิจกว้างขวางในด้านการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้าง วิถีชีวิตประชาธิปไตยของคน การกระจายอำนาจและปรับบทบาทของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น การพัฒนาบริการขั้นพื้นฐานและสภาพแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคและท้องถิ่น การสร้าง ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และอำนวยความสะดวกธรรม^๖ เพื่อบริการและอำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชน ซึ่งภารกิจเหล่านี้ได้รับผลกระทบจากรัฐธรรมนูญใหม่อย่างรุนแรงและกว้างขวาง

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น จึงต้องทำการศึกษาวิเคราะห์สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญอย่าง ก่องแท้ เพื่อที่จะกำหนดและปรับยุทธศาสตร์ของกระทรวงมหาดไทยภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ให้สอดคล้องเหมาะสมกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การบริหารราชการและการบริการประชาชนของกระทรวงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการศึกษาถึงสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผลกระทบต่อภารกิจ กระทรวงมหาดไทยในส่วนข้อเท็จจริงและข้อวิเคราะห์ และสุดท้ายจะเป็นแนวทางปรับยุทธศาสตร์ของกระทรวง มหาดไทย อย่างไรก็ตามบทความนี้เป็นเพียงการศึกษาและเสนอข้อคิดเห็นเบื้องต้นเพื่อจุดประกายให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ในรายละเอียด ต่อไป

องค์กรตรวจสอบยุคใหม่ ต้องติดเขี้ยวเล็บ ป.ป.ป.

๖ ล้วงช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ก็ได้วางกรอบการรับฟังความคิดเห็นในเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐออกมา เพื่อให้ที่ประชุมสภาร่างฯ พิจารณาอนุมัติ ก่อนที่จะส่งไปให้กับคณะกรรมการการรับฟังความคิดเห็น เพื่อเปิดรับฟังความคิดเห็นและประชาพิจารณ์ต่อไป

เป็นการดำเนินการที่อยู่ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้แต่แรก และถ้าหากยังรักษากำหนดเวลาไว้เช่นนี้ ก็น่าจะคลายความกังวลไปได้ระดับหนึ่งว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังยกร่างอยู่นี้ จะเสร็จทันกำหนด 240 วันได้

แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นความแน่นอนหรือรับประกันได้อย่างเต็มที่ เพราะขั้นตอนแห่งความขัดแย้งเรียกได้ว่า ยังไม่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการรับฟัง ที่มีหลากหลายความเห็น หัวทท้ายการบริหารการจัดการของประธาน กมธ. รับฟังความคิดเห็นอย่าง ดร.กมล ทองธรรมชาติ

-- หรือเมื่อรัฐธรรมนูญเป็นรูปเป็นร่างออกมา ซึ่งก็แน่นอนว่า จะต้องเป็นความขัดแย้งระหว่างฝ่ายที่ต้องการเปลี่ยนแปลงกับฝ่ายที่เป็นกลุ่มอำนาจเก่า

เหล่านี้เองที่จะทำให้กำหนดเวลาที่วางไว้แน่นแออัด และหมีมีเหม่ต่อการไม่ทันการณ 240 วันจะกระทบกระเทือน ซึ่งก็ต้องติดตามและมีส่วนร่วมกันต่อไป ภายใต้ฝีมือการบริหารของ อู๋ทัย หิมพ์ใจชน ประธานสภาร่างฯ และ อานันท์ ปันยารชุน ประธาน กมธ. ยกร่างฯ ตลอดจน ส.ส.ร.ท่านอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการยกร่างฯ ที่เริ่มต้นจากกรอบที่กว้างโดยคณะกรรมการการยกย่องร่างฯ นั้น มีส่วนสำคัญไม่น้อยต่อความเป็นไปของรัฐธรรมนูญฉบับประวัติศาสตร์นี้

เนื่องจากเมื่อกรอบนั้นได้มาจากกลุ่มบุคคล ซึ่งในที่นี้ย่อมหมายถึง กมธ. ยกร่างฯ และผ่านความเห็นชอบจาก ส.ส.ร. ที่มีทั้งสิ้น 99 คนนี้ กรอบนั้นย่อมจะมีปัญหาในเรื่องของความชอบธรรมอยู่แน่นอน เพราะการยกร่างฯ ฉบับนี้ ถูกกำหนดในหลักการตั้งแต่นั้นว่า "ต้องฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญ"

ดังนั้น จุดอ่อนตรงนี้เองที่ ส.ส.ร. จะต้องตระหนักว่า ในกระบวนการรับฟังและประชาพิจารณ์ที่จะเกิดขึ้น จะต้องเป็นการรับฟัง และสรุปที่อิงอยู่กับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และเปิดโอกาสให้กับมุมมองใหม่ที่อาจจะหลุดออกไปจากกรอบที่วางกันไว้

และนั่นหมายถึงการวางกรอบที่กว้างที่สุด ครอบคลุมความต้องการของประชาชน และแก้ไขข้อบกพร่องของระบบการเมืองให้ได้มากที่สุดนั่นเอง

สภาพกลไกการตรวจสอบ การทุจริตในปัจจุบัน

ดูเหมือนว่า ความต้องการของประชาชนประการสำคัญ ที่ส่งผลเป็นแรงผลักดันให้เกิดกระแสการปฏิรูปการเมือง โดยการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ตามแนวทางรัฐธรรมนูญนิยม ประการหนึ่งก็คือ การอุดหนุนไม่ให้หวัดต่อการทุจริตของนักการเมือง และข้าราชการที่อยู่คู่กับประชาธิปไตยไทย

และการไร้ประสิทธิภาพในการตรวจสอบ เอาผิด ลงโทษทางอาญา กับนักการเมืองและข้าราชการเหล่านี้ กรณีการทุจริต ที่ไม่ใช่ความผิดทางการเมือง

กลไกที่มีอยู่เพื่อตรวจสอบและเอาผิดกับนักการเมืองและข้าราชการที่มีอยู่ในระบบปัจจุบันนี้ ได้แก่ การตรวจสอบโดยกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งไม่รัดกุมและตามไม่ทันกับสภาพการทุจริตของนักการเมืองและข้าราชการที่มีอำนาจมากมายเหล่านี้

นอกจากนี้ กระบวนการตรวจสอบทุจริตนักการเมืองในระบบการเมืองไทย หากมีอยู่เพียงเท่านั้น ยังมีกระบวนการตรวจสอบกันเองของนักการเมือง ที่ให้อำนาจ ส.ส. ใช้เสียง 3 ใน 4 ขอดอกถอน ส.ส. คนใดออกจากการเป็น ส.ส.

ซึ่งก็ไม่เคยมีการใช้และสำเร็จสักครั้ง อีกทั้งยังเป็นเพียงแค่การเอาผิดทางการเมืองเท่านั้น ไม่ส่งผลถึงความผิดทางอาญา ซึ่งจะไปแล้ว ก็มีลักษณะเดียวกับ การอภิปรายไม่ไว้วางใจฝ่ายบริหารนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การตรวจสอบการทุจริต นอกจากใช้ผ่านกระบวนการยุติธรรมปกติ หรือใช้กระบวนการที่ฝ่ายนิติบัญญัติควบคุมกันเองแล้ว ระบบการเมืองไทยยังเปิดให้มีองค์กรพิเศษที่มีหน้าที่เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

นั่นคือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือ ป.ป.ป. ซึ่งก็เป็นที่ทราบกันดีถึงความไร้ประสิทธิภาพ และการไร้อำนาจจัดการในเมื่อ จนองค์กรนี้รู้จักกันดีในนามของ 'เสือกระดาษ'

ป.ป.ป. รอวันเปลี่ยนสมญา

การพยายามปราบปรามการทุจริตด้วยกระบวนการพิเศษ อย่าง ป.ป.ป. นี้ เริ่มมีแนวคิดมาตั้งแต่ พ.ร.บ. กำหนดวิธีพิจารณาข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้ประพฤติผิดวินัย หรือหย่อนความสามารถ พ.ศ. 2486 และ พ.ร.บ. กำหนดวิธีพิจารณาและลงโทษข้าราชการ และพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ พ.ศ. 2490

ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรก ที่กำหนดให้ผู้ที่ร้ายรายผิดปกติ และไม่สามารถพิสูจน์ที่มาของทรัพย์สินนั้นในทางที่ชอบได้ อาจถูกให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องศาล ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้

และมีการออกเป็นข้อกำหนดหมายเรื่อยมาจนกระทั่งรัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการตรา พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ขึ้น

อย่างไรก็ตาม ป.ป.ป. ก็ยังไม่สามารถตรวจสอบ และเอาผิดนักการเมืองหรือข้าราชการระดับสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพพอแน่นอน ซึ่งจะเห็นได้สถิติที่มีการวิจัยกันไว้

นับจากที่พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ประกาศใช้ในปี 2518 จนถึงปี 2536 มีเรื่อง ที่ ป.ป.ป. ได้รับการร้องเรียน 1,225 เรื่อง

ซึ่งในจำนวนนี้ 1,216 เรื่องนี้ ป.ป.ป. ต้องยุติการสอบสวน เพราะไม่สามารถสืบพยานหลักฐานได้เพียงพอ และที่เหลืออีก 9 เรื่อง ไม่มีเรื่องไหน ที่ได้รับการพิพากษาว่าร้ายผิดปกติ

ปัญหาดังกล่าวนั้น มีข้อพิจารณาเป็น 3 ประการ คือ

ประการแรก เกิดจากปัญหาในการดำเนินการของพนักงานสอบสวน กล่าวคือ การจะดำเนินการสอบสวนแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในระดับสูง เป็นไปได้ยากอย่างยิ่ง โดยเฉพาะหากเป็นระดับผู้บังคับบัญชาของตน การเกรงกลัวอิทธิพลที่จะได้รับโทษจากการกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชาของตน ย่อมทำให้การดำเนินให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นเป็นไปอย่างเต็มที่ไม่ได้

นอกจากนี้ ที่มาของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ได้มาจากการแต่งตั้งของฝ่ายบริหารโดยพระบรมราชโองการ จากบุคคลที่ชื่อสัตย์สุจริต และมีความรู้ความชำนาญการ ด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา ก็ไม่สามารถประกันความเป็นอิสระให้กับคณะกรรมการได้ว่า จะไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของใคร

รวมทั้งการกำหนดวาระในการดำรงตำแหน่งที่สั้นไม่เกิน 4 ปี และสามารถอยู่ได้ 2 วาระ ก็ทำให้เกิดเกรงกลัวต่ออิทธิพล จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงที่เป็นข้าราชการและตำแหน่งของตน

ประการที่สอง ปัญหาการแสวงหาพยานหลักฐาน แม้พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด แต่คดีทุจริตเช่นนั้น โดยธรรมชาติเป็นคดีที่หาพยานหลักฐานได้ยาก เพราะผู้กระทำความผิดที่เป็นนักการเมือง หรือข้าราชการ ย่อมจะรู้จักกระเบียดข้อบังคับและช่องว่างเป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถมีอิทธิพลในการกลบเกลื่อนหลักฐานได้

โดยเฉพาะข้อจำกัดในทางกฎหมาย ที่บัญญัติวิธีการสอบสวน เช่น การห้ามเปิดบัญชีทรัพย์สินจนกว่าจะมีมูล การห้ามสอบสวนข้าราชการ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่หันตำแหน่งไปเกินกว่า 1 ปี

ประการที่สาม เนื่องจากองค์กรแบบ ป.ป.ป. มีขอบข่ายหน้าที่อยู่ที่การสอบสวน แต่ไม่มีอำนาจในการชี้ขาด ยังคงต้องส่งเรื่องให้ศาลยุติธรรม ที่ใช้วิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกันไป ตั้งแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยจนถึงระดับสูงที่มีอำนาจในการแทรกแซงได้แตกต่างกันนั้น ก็ทำให้การดำเนินงานการป้องกันและปราบปราม เป็นไปอย่างไร้ประสิทธิภาพ

ดังนั้น การที่จะให้องค์กรอย่าง ป.ป.ป. นั้นไม่ใช่ 'เลือกกระต่าย' จึงต้องคิดค้นวิธีการที่จะทำให้ ป.ป.ป. นี้ มีอิสระและมีอำนาจในตัวเองเหมือนการติดเขี้ยวเล็บให้กับ ป.ป.ป. โดยเฉพาะเมื่อโอกาสและจังหวะมาถึง

ด้วยปัญหาความไร้ประสิทธิภาพของการตรวจสอบการทุจริตของโครงสร้างการเมืองไทย ดังที่กล่าวมา กมธ. ยกร่างฯ จึงได้วางแนวทางและกรอบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน โดยกำหนดเป็น 4 หัวข้อ คือ

1. ศาลรัฐธรรมนูญ
2. ศาลยุติธรรม
3. คณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นอิสระ

4. ระบบควบคุมการทุจริต

ทั้งนี้ นายคณิน บุญสุวรรณ โฆษก กมธ. ยกร่างฯ ได้แถลงเพิ่มเติมว่า จะมีการตั้งคณะตุลาการคดีอาญา โดยคณะตุลาการคดีอาญานี้ ประกอบด้วย ผู้พิพากษาศาลฎีกา 11 คน ส.ส. 5 คน ส.ว. 5 คน เป็นองค์คณะตุลาการคดีอาญา มีประธาน ป.ป.ป. เป็นประธาน

โดยคณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้น จะเป็นอิสระ มีงบประมาณเป็นของตนเอง มีวาระดำรงตำแหน่ง 9 ปี และเป็นได้เพียงสมัยเดียว

จากกรอบที่ กมธ. ยกร่างฯ เสนอ และจากคำแถลงของ นายคณิน บุญสุวรรณ นั้น พอจะมองภาพคร่าวๆ ได้ว่า กลไกที่จะเกี่ยวข้องกับตรวจสอบการทุจริตของนักการเมืองและข้าราชการ หากไม่นับรวมศาลปกครองและศาลยุติธรรม ที่มีขอบข่ายหน้าที่ในการพิจารณาคดีปกครองและคดีแพ่งอาญาทั่วไปแล้ว สังคมไทยจะได้รับสิ่งใหม่จากการร่าง

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ นั่นคือ องค์กรตรวจสอบที่เป็นอิสระ อย่าง ป.ป.ป. ที่หลุดพ้นจากการครอบงำของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่สัมพันธ์ไปกับคณะตุลาการคดีอาญา หรือคณะตุลาการอาญาธรที่จะเกิดขึ้นใหม่ และคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงกรอบเพื่อนำไปสู่การรับฟังความคิดเห็นที่ยังไม่สามารถคาดเดาได้ว่า ผลการรับฟังจากประชาชนจะเป็นเช่นไร แต่กรอบและคำแถลงนี้สอดคล้องอย่างยิ่งกับข้อเสนอของคพ. ที่ได้ทำการวิจัยโดย ศ.ดร.บวรศักดิ์ สุวรรณโณ ซึ่งสรุปความสัมพันธ์ขององค์กรเหล่านี้ได้ ดังนี้

เมื่อเกิดมีการกล่าวหาข้าราชการประจำมีการทุจริต ป.ป.ป. จะมีหน้าที่ในการไต่สวนและชี้ขาดการทุจริต แต่สำหรับข้าราชการการเมืองนั้น จะใช้วิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน

กล่าวคือ หากปรากฏว่ามีมูลความผิด ถ้าเป็นความผิดทางการเมืองที่ต้องพ้นสภาพ ก็จะส่งเรื่องให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญชี้ขาด แต่หากปรากฏเป็นความผิดทางอาญา ก็จะต้องส่งเรื่องให้คณะตุลาการอาญาธรชี้ขาด

ทั้งนี้ องค์กรทั้ง 3 ที่กล่าวถึง คือ ตุลาการรัฐธรรมนูญ ตุลาการอาญาธร และ ป.ป.ป. จะมีฐานะเป็นอิสระ โดยมีที่มาเชื่อมโยงกับฝ่ายการเมือง (อ่านรายละเอียดใน 'เนชั่น สุดสัปดาห์' ฉบับที่ 231 วันที่ 8-14 พฤศจิกายน 2539)

ซึ่งนั่นเท่ากับว่า หากร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังยกร่างอยู่นี้เสร็จ และสามารถผ่านจนไปสู่การประกาศใช้ได้ ระบบการตรวจสอบการทุจริต ที่จะเป็นเสมือนแล็ที่หวัดนักการเมืองและข้าราชการที่ทุจริต ก็จะเกิดขึ้น นักการเมืองและข้าราชการก็อาจจะต้องตั้งอกตั้งใจทำงานและกลับกรองคนดีเข้าสู่ระบบได้มากขึ้น

และองค์กรอย่าง ป.ป.ป. ก็จะมีอำนาจในตัวเอง ที่จะวินิจฉัยชี้ขาดข้าราชการผู้ทุจริต หรือส่งเรื่องให้ตุลาการอาญาธร ที่มีประธาน ป.ป.ป. เป็นประธานอยู่ด้วยนั้น ชี้ขาดคดีทุจริตของนักการเมืององค์กรที่ได้ชื่อว่าเป็น 'เลือกกระต่าย' ก็จะได้ถูกเปลี่ยนชื่อเสียที ■

วิจัยชำแหละ 'ป.ป.ป.' อีตอาด - จอมลัมมวย เนะ 4 คาถา 'ป.ป.ช.'

ใบรายงาน

ผลปฏิบัติงานประจำปี 2541 นอกจากเป็นการสรุปผลงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) แล้ว ยังได้มีรายงานวิจัย เรื่อง "ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.ป. เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)" ซึ่งจัดทำโดยคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อันมี "รศ.ดร.พรทิพย์ พิมลสินธุ์" เป็นหัวหน้าคณะวิจัย ซึ่งเสร็จมาตงเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา

วิจัยดังกล่าวทั้งชำแหละ ป.ป.ป.อย่างถึงถิ่น และชี้แนะ ป.ป.ช. ได้อย่างถูกต้อง

ต่อไปนี้คือใจความสำคัญของงานวิจัย

ภาพลักษณ์ ป.ป.ป.

คนดีแต่ไม่มีผลงาน

รายงานวิจัยระบุว่า ผู้ที่รู้จัก ป.ป.ป. เห็นว่า ป.ป.ป. ไม่มีอำนาจในการลงโทษ มีบทบาทเพียงการสอบสวนเท่านั้น ภาพที่น่าจะดี คือมีความตั้งใจทำงานถูกลบล้าง กลายเป็นคนดีที่ตั้งใจทำงาน แต่ไม่มีผลงานโดยมีสาเหตุใหญ่ ดังนี้ 1. ข้อจำกัดด้านกฎหมาย 2. ข้อจำกัดด้านบุคลากรที่ยังขาดความเชี่ยวชาญ ไม่คล่องตัว และไม่มีความเป็นอิสระทำให้เกรงใจหรือเกรงกลัวผลร้ายที่จะเกิดขึ้นแก่ตน คุณภาพบุคลากรยังไม่เพียงพอขาดการฝึกฝนด้านการสืบสวนสอบสวน ผลงานคดีทุจริตในรอบปีมีน้อย บุคคลที่เป็นกรรมการค่อนข้างใช้ไม่ได้ แต่บุคลากรในสำนักงานมีคุณสมบัติในระดับ B และ C เพราะระดับ A จะไปอยู่ในสายงานยุติธรรมอื่น

3. อยู่ภายใต้หนักการเมือง จึงไม่สามารถทำงานอย่างอิสระตามที่สังคมคาดหวัง 4. การมีคดีทำงาน ทำให้ตามคนทุจริตไม่ทัน การตัดสินใจไม่เด็ดขาด อาจกลัวว่าถูกใช้เป็นเครื่องมือ 5. อย่างไรก็ตาม ยังพอเป็นช่องทางให้ประชาชนได้ร้องเรียน

เลือกกระดาศจอมลัมมวย

มีภาพลักษณ์ในทางลบ 1. ทำงานช้าไม่ขานรับกับสิ่งที่ประชาชนอยากทราบ 2. มีภาพของการลัมมวย 3. ทำเรื่องไกลตัวในสายตาของนักธุรกิจ เมสามารดแก้ไขปัญหาที่ภาคธุรกิจต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยราชการ ทำให้เอกชนต้องเผชิญกับการเสียเบี้ยบ้ายรายทางต่อไป 4. เมื่อมีเรื่องฟ้องร้อง และดำเนินคดีจนถึงที่สุด ไม่ค่อยได้ทราบว่ามีกรณีให้เห็นผู้ประพฤติผิด ทำให้เกิดความรู้สึกว่าการคอร์รัปชัน เป็นบรรทัดฐานของสังคมทั้งโครงสร้างไปแล้ว 5. จับได้แต่คดีเล็กๆ คดีคดีโกงใหญ่ๆ ไม่สามารถทำอะไรได้ 6. ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน ทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก

ส่วนภาพในทางบวกของ ป.ป.ป. รายงานวิจัย ระบุว่าแม้แค่เป็นหน่วยงานที่ต้นสังกัดของตำรวจให้ความเชื่อถือ และมักถือการตัดสินใจของ ป.ป.ป. เป็นหลักในการพิจารณาความผิดข้าราชการในสังกัด 2. ไม่ปรากฏข่าวในทางเสียหาย หรือไปกลั่นแกล้งข้าราชการหรือนักการเมืองคนใด

ขอร่วมประชาพิจารณ์

ป.ป.ช.

เมื่อ ป.ป.ป. ปรับเปลี่ยนเป็น ป.ป.ช. ขอให้มให้อำนาจหน้าที่ 1. การออกกฎหมายของ ป.ป.ช. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ในลักษณะเดียวกันกับรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติปฏิรูปการศึกษา 2. สามารถทำหน้าที่

ครอบคลุมทั้งการสอบสวน และ
ส่งฟ้องได้ 3.สามารถขอข้อมูล
คำชี้แจงจากหน่วยงานต่างๆ ใน
การลอบหาข้อเท็จจริงในทางลึก
ลงไปถึงระดับเทศบาลอย่างมี
ประสิทธิผล 4.เป็นองค์กรที่อิสระ
ไม่ขึ้นกับใคร

ให้เห็น "ป๊อง"- "ปราม"

สำหรับภารกิจของ ป.ป.ช.
นั้นควรมีการจัดลำดับตามความ
สำคัญ ดังนี้ 1.ด้าน "ป๊อง" (ป๊อง
กัน)-การให้ความรู้ และปลูกฝัง
จิตสำนึกที่ดี อย่างไรก็ตาม การ
ปลูกฝังจิตสำนึกในด้านความ
ซื่อสัตย์ยังไม่ซับซ้อนโดยตรง
ของ ป.ป.ช. ควรเป็นภารกิจของ
ทุกหน่วยงาน ที่ต้องช่วยกัน
เช่น กระทรวงศึกษาธิการ
2.ด้าน "ปราม"-การเผยแพร่ผล
งานให้สาธารณชนได้รับการ
ทำงานที่แสดงถึงความรวดเร็ว
เด็ดขาด และจริงจัง เพื่อให้เกิด
ความเกรงกลัว และ 3.ควรทำ
เรื่อง "ปราบ" เป็นลำดับสุดท้าย
คน ป.ป.ช.

ต้องหลากอาชีพ

เสนอให้มีการปรับปรุงการ
บริหารและดำเนินการ ดังนี้ 1.
คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่
ป.ป.ช. ควรมาจากคนหลากหลาย
หลายอาชีพอันเป็นที่ยอมรับใน
สังคมว่าสุจริตมาทำงาน ไม่
เฉพาะเจาะจงแต่คนที่เข้า
ราชการเท่านั้น 2.ควรมีสุนัข
ข้อมูล อาทิ คดีที่ ป.ป.ช.ดำเนิน

การสิ้นสุดแล้ว ให้สื่อมวลชนประชาชนได้สืบค้น
ตรวจสอบประวัติได้

3.ควรมีหน่วยงานในระดับภูมิภาค เพื่อให้
บริการด้านการรับเรื่องราว โดยอาจเปิดสำนัก
งานย่อย หรือการเปิดตู้ไปรษณีย์ให้ประชาชนใช้
บริการร้องเรียนได้ 4.ควรมีระบบการติดตามสอด
ส่องความไม่ชอบมาพากลในการใช้เงิน ทั้งในและ
นอกงบประมาณแผ่นดินไม่ให้รั่วไหล และ 5.ควร
ให้หน่วยราชการต่างๆ มีการจัดทำระบบบัญชี
บริหาร (Managerial Accounting) นอกเหนือ
จากระบบบัญชีการเงิน (Financial
Accounting) ที่ทำอยู่แล้ว เพื่อใช้เป็นเครื่องมือใน
การตรวจสอบดูแลไม่ให้เกิดการทุจริตในรูปแบบ
อื่นๆ

4 คาถาสำคัญ ป.ป.ช.

ภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ (Wish Image)
1.ศักดิ์สิทธิ์-เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์
เป็นองค์กรที่คนทุจริตเกรงกลัว เป็นผู้คุ้มครองผล
ประโยชน์ของแผ่นดิน 2.สะอาด-ผลการสอบสวน
เป็นที่ยอมรับ มีหลักฐานน่าเชื่อถือ ปราศจากข้อ
สงสัย ผู้ใช้อาจเชื่อถือได้ในความยุติธรรมและ
โปร่งใส

3.คุณภาพ-บุคลากรได้รับการกลั่นกรองประ
วัตติว่าเป็นคนดี มีการพัฒนาบุคลากรให้เข้มแข็ง
มีคนอยากทำงานด้วย และเป็นหน่วยงานที่มีประ
สิทธิภาพในการกิจที่รับผิดชอบทั้งด้านการป้อง
กันและปราบปราม 4.ที่พึง-เมื่อประชาชนได้รับความ
เดือดร้อนสามารถพึ่งพาอาศัยได้ เป็นกลไก
หลักในการต่อต้านคนทุจริต เป็นหน่วยงานที่
กล้าหาญในการเผชิญหน้าต่อความจริง

ต้องยืนเคียงข้างประชาชน

ในบทสรุปของรายงานวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอว่า
ภารกิจด้านการปราบปรามของ ป.ป.ช.มีโอกาสที่
จะเป็นปฏิบัติการต่อสู้ผู้สูญเสียประโยชน์ โดยไม่อาจ
คาดการณ์ระดับความรุนแรงได้โดยเฉพาะเมื่อ
ขอบเขตของภารกิจกว้างขวางไปถึงวงการเมือง
ประชาชนจะเป็นแนวร่วมและแนวป้องกันที่ดี
การตั้งประชาชนมาอยู่เคียงข้างอย่างใกล้ชิดนั้น
เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

เพราะที่ผ่านมาแม้จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
เที่ยงธรรม เป็นกลาง และยึดมั่นในกฎระเบียบ
อย่างระมัดระวังยิ่งนั้นไม่เพียงพอ

พวกเขาตั้งความหวังกับ ป.ป.ช. ไว้สูง ส่วน
ป.ป.ช.จะทำได้แค่ไหนปีหน้าคงได้รู้กัน

จัดทำโดย ฝ่ายบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร.244-1318-21 โทรสาร.244-1322